Nr. 31
1 augustus 1964
VERSCHIJNT WEKELIJKS

SJORS

van de Rebellenclub

HOE KRIJG JE ZO'N LEUK FINA-SPEL ?*

Wanneer je vader weer benzine tankt of olie ververst bij een FINA benzine-station - je weet wel die benzine-stations met de blauw-witte pompen - laat hij dan niet vergeten zo'n leuk spel voor je te vragen. Het spel kost niets!

FINA NEDERLAND N.V.
's-GRAVENHAGE

*Zolang de voorraad strekt.

DINKIE
DOOR
CAROL VOGES

HET IS GELUKT! OPA IS WEER TERUG!

VOORZICHTIG, MENEER, MAAKT U TOCH GEEN BROKKEN! HET IS FANTASTISCH, NIET TE GELOVEN! EEN GESLAAGDE VLUCHT OP EEN VLIEGEND TAPIJT!
BEN IK ER AL? IK ZIE GEEN STEEK!

BONK
?!

BAH! BRR! HELP ME UIT DIT GRIEZELTAPIJT! BRR, WAAR IS DE NOOD-UITGANG! HET IS HIER STIKKEDONKER! BLOEAAA...

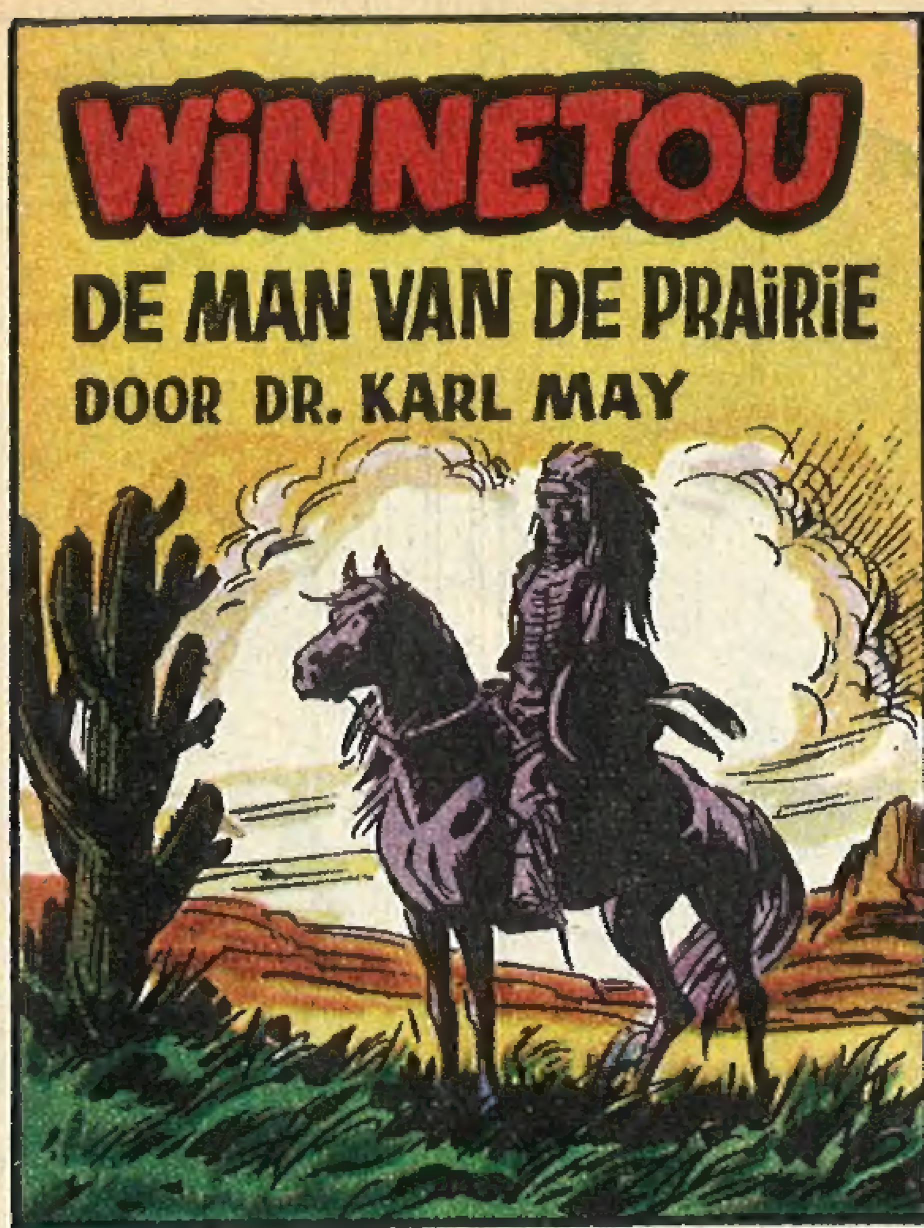

SCHANDE, DRIEWERF SCHANDE! WAT EEN BEHANDELING! IS DIT SOMS EEN OOSTERSE GOOCHELTRUC? ZULKE GRAPJES HAD IK NIET VERWACHT VAN EEN DIRECTEUR VAN EEN OUDHEIDKUNDIG MUSEUM!...

U LIET MIJ, EEN OUDE MAN, OPZETTELIJK EEN LUCHTREIS MAKEN OP EEN FLUTTERIG TAPIJT, IS HET NIET?

JA MAAR, OPA, LUISTER TOCH EENS! HET IS ALLEMAAL ZONDER OPZET GEBEURD. HIER OP DIT BRIEFJE STONDEN DE SPREUKEN DIE...
KAN ME NIET SCHELEN, DINKIE! IK GA NAAR HUIS! SPREUKEN EN BRIEFJES LAP IK AAN MIJN LAARS, BASTA!

MAAR, OPA, U MÓET EVEN LUISTEREN! DE GEHEIMZINNIGE SPREUKEN, DIE OP DIT BRIEFJE STAAN, HOREN BIJ HET TAPIJT, BIJ UW VLIEGENDE TAPIJT!

OPA WAS ECHTER ZO BOOS EN UIT ZIJN HUMEUR, DAT HIJ ZELFS NIET NAAR DINKIE WILDE LUISTEREN. HIJ PROPTE HET TAPIJT ACHTER IN DE AUTO EN REED IN SNELLE VAART NAAR HUIS. DINKIE ZAT STILLETJES NAAST HEM.

WINNETOU
DE MAN VAN DE PRAIRIE
DOOR DR. KARL MAY

WE GAAN NU ROODHUIDEN IN PLAATS VAN BEVERS VANGEN, ALS IK ME NIET VERGIS.

HALT. DAAR ZIJN ZE!

OLD SHATTERHAND EN ZIJN GEZELSCHAP ZIEN WEL EEN PAAR HONDERD PONKA'S. HET IS DUIDELIJK, DAT ZIJ SLECHTE BEDOELINGEN HEBBEN.

LAAT IK GAUW MIJN VADER GAAN WAARSCHUWEN.

OLD SHATTERHAND EN WINNETOU VINDEN HET BETER DAT ALLEN NAAR DE VESTING TERUGGAAN. ZIJ HEBBEN ER AANVANKELIJK GEEN VERMOEDEN VAN, DAT ZE WORDEN BESPIED.

GELUKKIG IS HET NOOIT FALENDE JACHTINSTINCT VAN WINNETOU ER OOK NOG. HET WAARSCHUWT HEM, DAT ER EEN VREEMDE IN DE BUURT IS.

IN MINDER DAN EEN SECONDE LIGT PARRANOH, HET BLANKE OPPERHOOFD VAN DE PONKA'S, TEGEN DE GROND.
IK BEN PARRANOH! AU!!!

ALS DE INDIANEN, DIE PARRANOH VERGEZELLEN, HUN AANVOERDER IN GEVAAR ZIEN, RENNEN ZIJ TOE OM HEM TE HELPEN.

DE PRAIRIEJAGERS ZIJN VASTBESLOTEN HUN LEVEN ZO DUUR MOGELIJK TE VERKOPEN.

NU ZULLEN JULLIE EENS ZIEN HOE GOED SAM HAWKENS MET DE TOMAHAWK KAN OMGAAN. HI, HI, HI! KOM MAAR HIER, JONGEN!

OLD SHATTERHAND NEEMT DRIE TEGENSTANDERS TEGELIJK VOOR ZIJN REKENING.

WINNETOU VECHT LENIG EN SNEL ALS EEN PANTER.

ZELFS HARRY WEET WAT HEM TE DOEN STAAT.

IN ENKELE MINUTEN TIJDS ZIJN DE AANVALLERS OVERWONNEN.
MIJN JONGE BROER HEEFT GEVOCHTEN ALS EEN VOLWASSEN KRIJGER.

HI, HI, HI! DE JACHT IS GOED GEWEEST. LATEN WIJ DE BUIT MAAR NAAR DE BAAS BRENGEN.

EN DAN GAAN ZIJ TERUG NAAR DE VESTING. PARRANOH WORDT MEEGEVOERD.
WIE BRENGEN JULLIE NU MEE?

WAAR... BEN... IK?
PARRANOH!!! EINDELIJK HEB IK JE DAN TE PAKKEN!

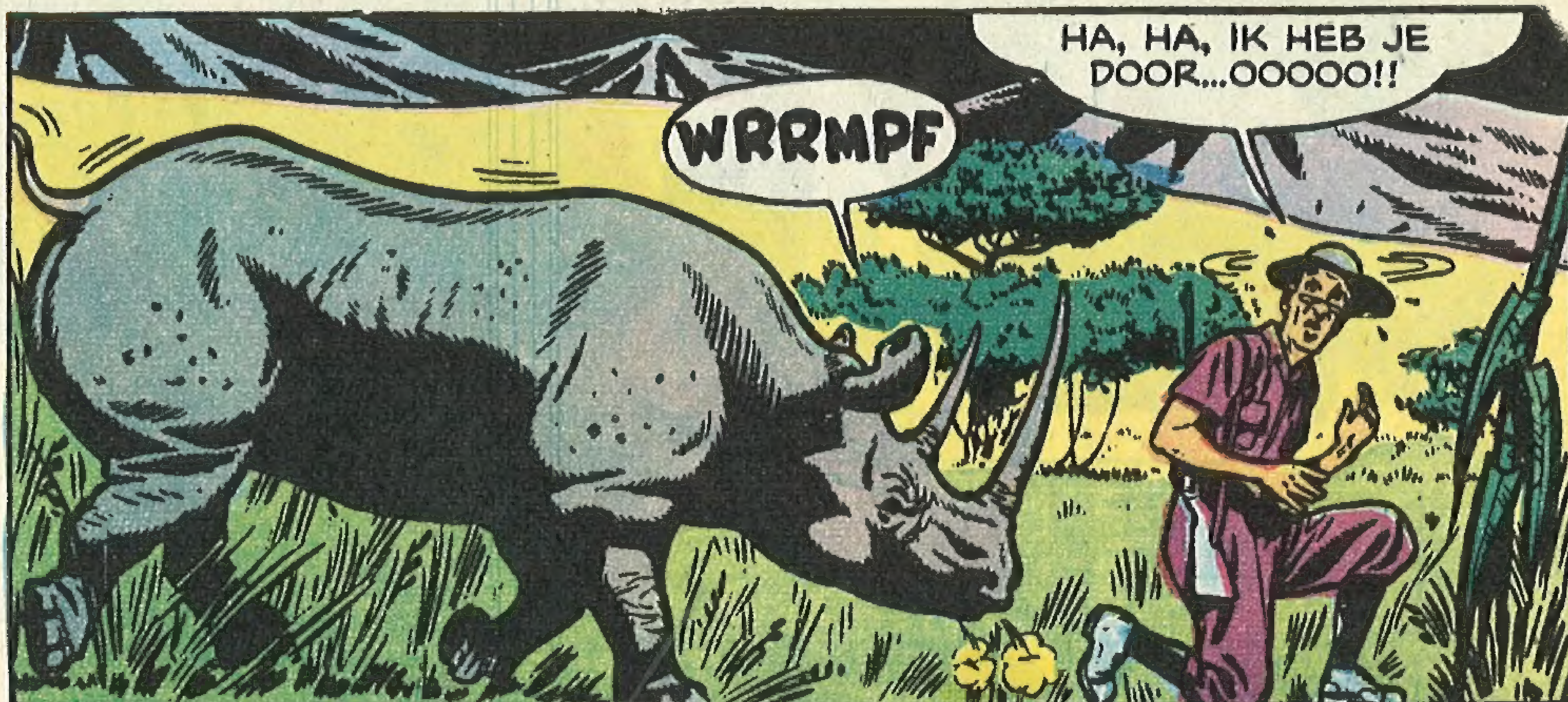

IK VERZOEK U DE GEVANGENE TE DODEN OP DE PLAATS WAAR HIJ MIJN MOEDER VERMOORD HEEFT.
DAT IS WAANZIN! ONDERWEG LOPEN JULLIE ALLE KANS, DAT DE INDIANEN HEM JULLIE WEER AFHANDIG MAKEN.

IK WILLIG HARRY'S VERZOEK IN. VOORUIT! BIND DIE HOND OP EEN PAARD. WIJ VERTREKKEN DIRECT.

TIGER-JOE

Tijdens een rustpauze was meneer Mouton van de anderen afgedwaald. . .

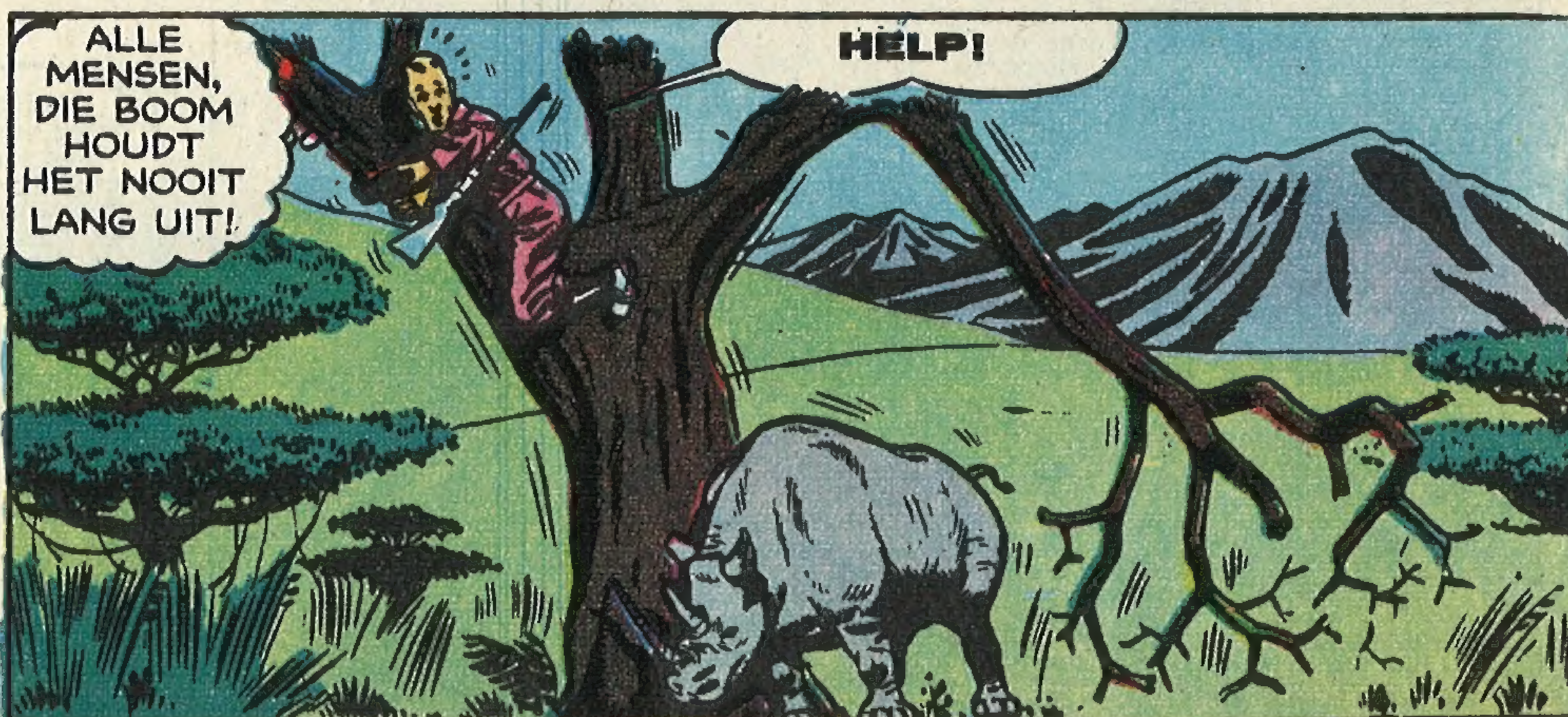

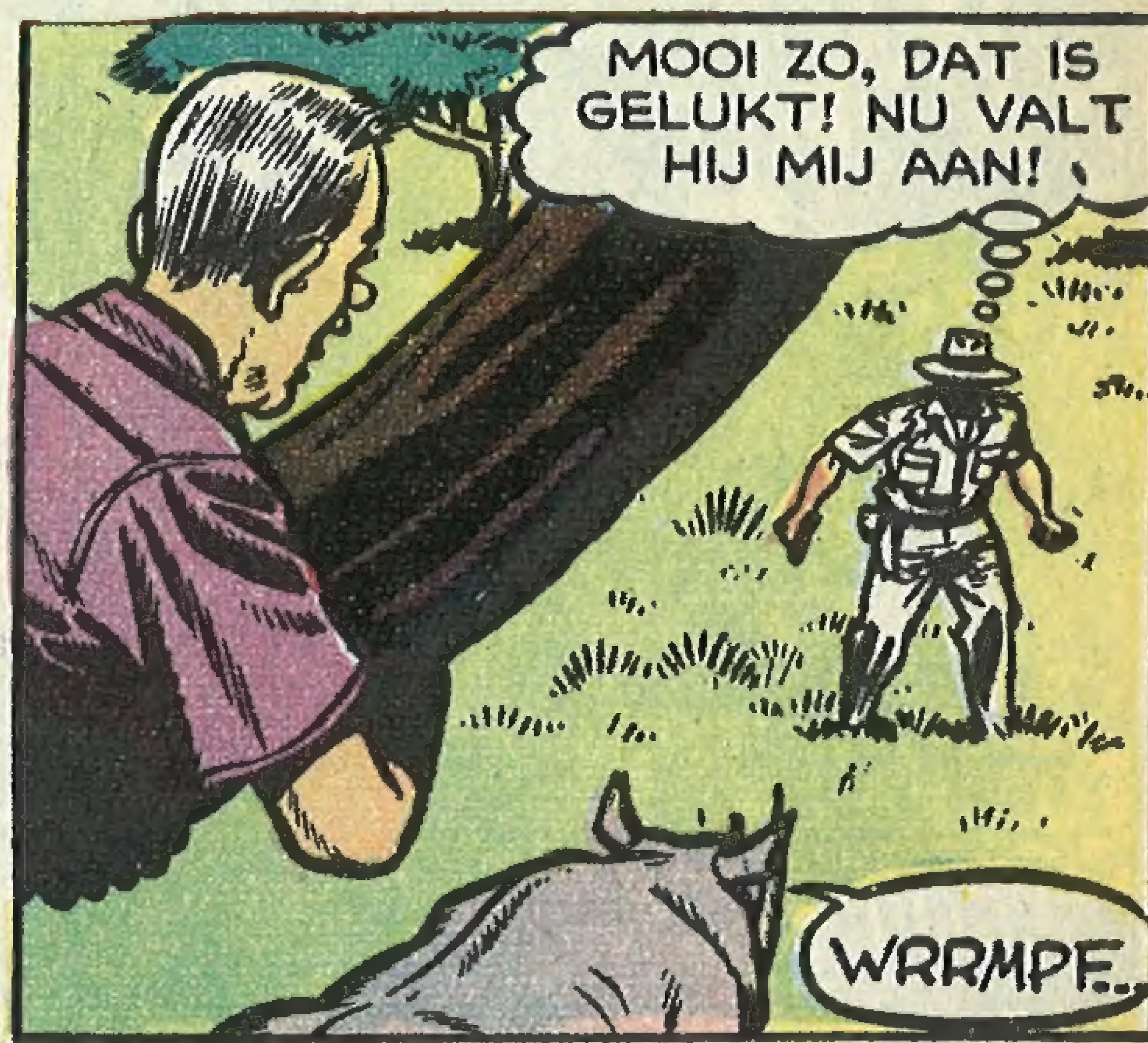
©real presse

redder in de nood

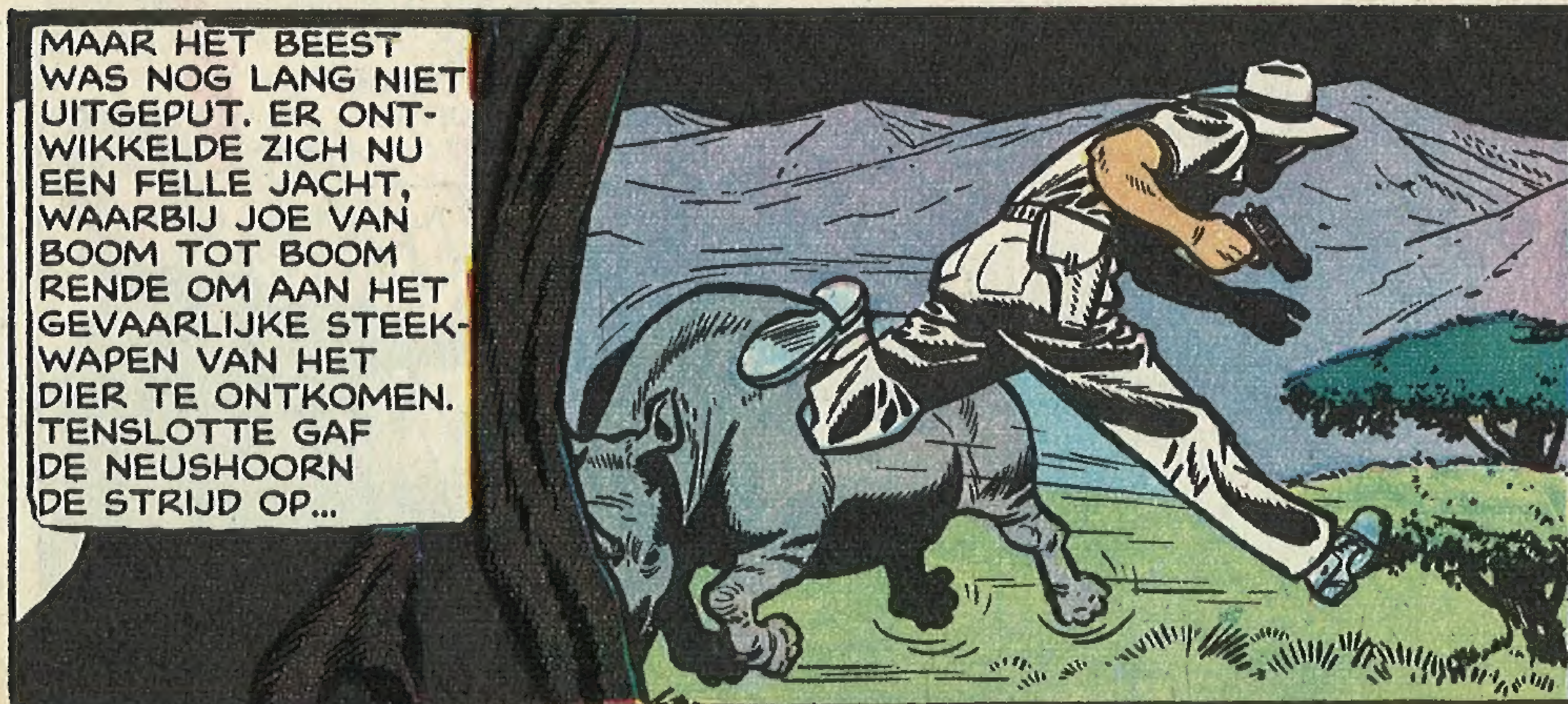

De vrolijke vijf

Het was winter rond de Edelweiss-school en de sneeuw viel in dikke vlokken naar beneden. De kerstvakantie was ten einde. . .

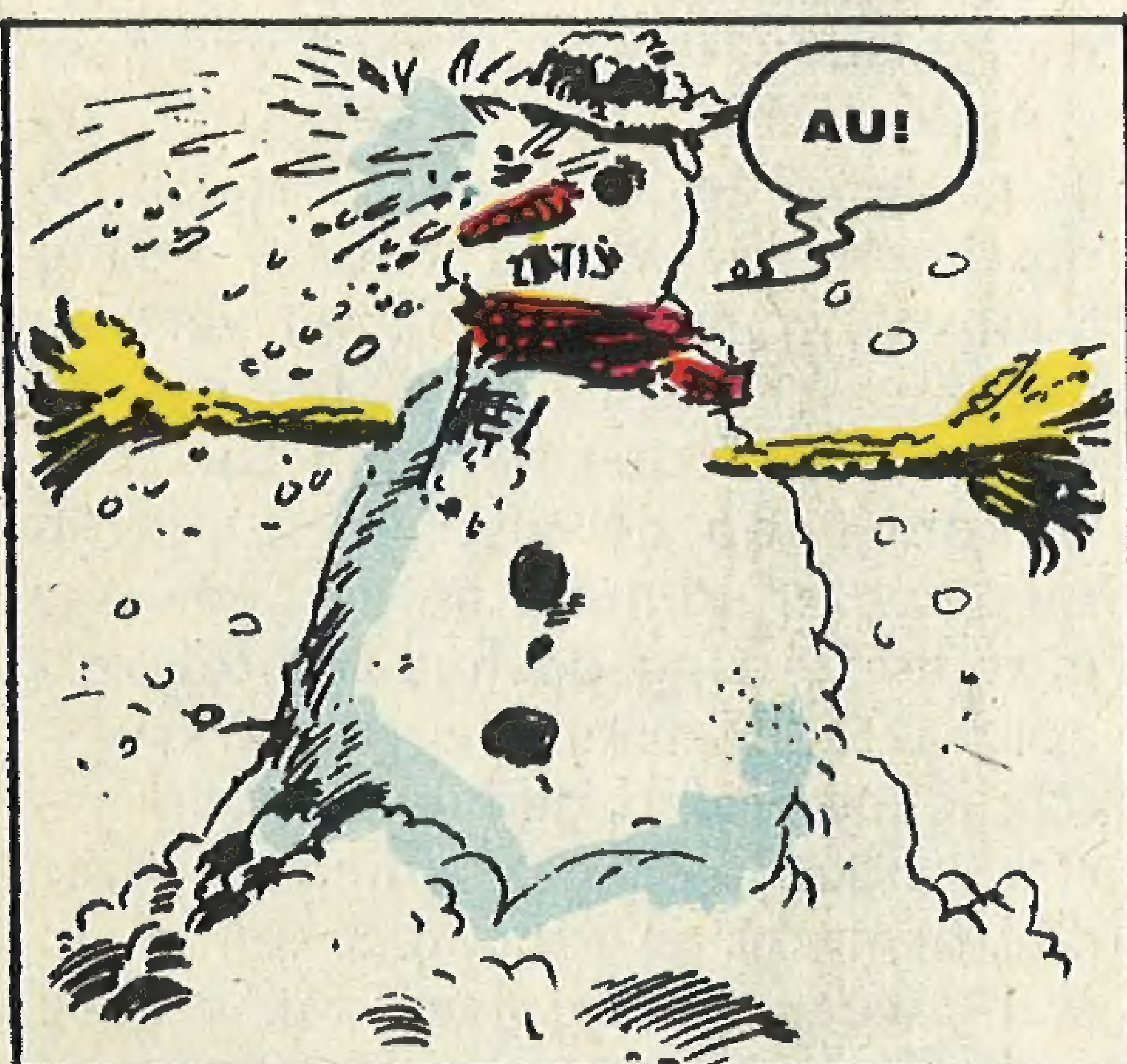

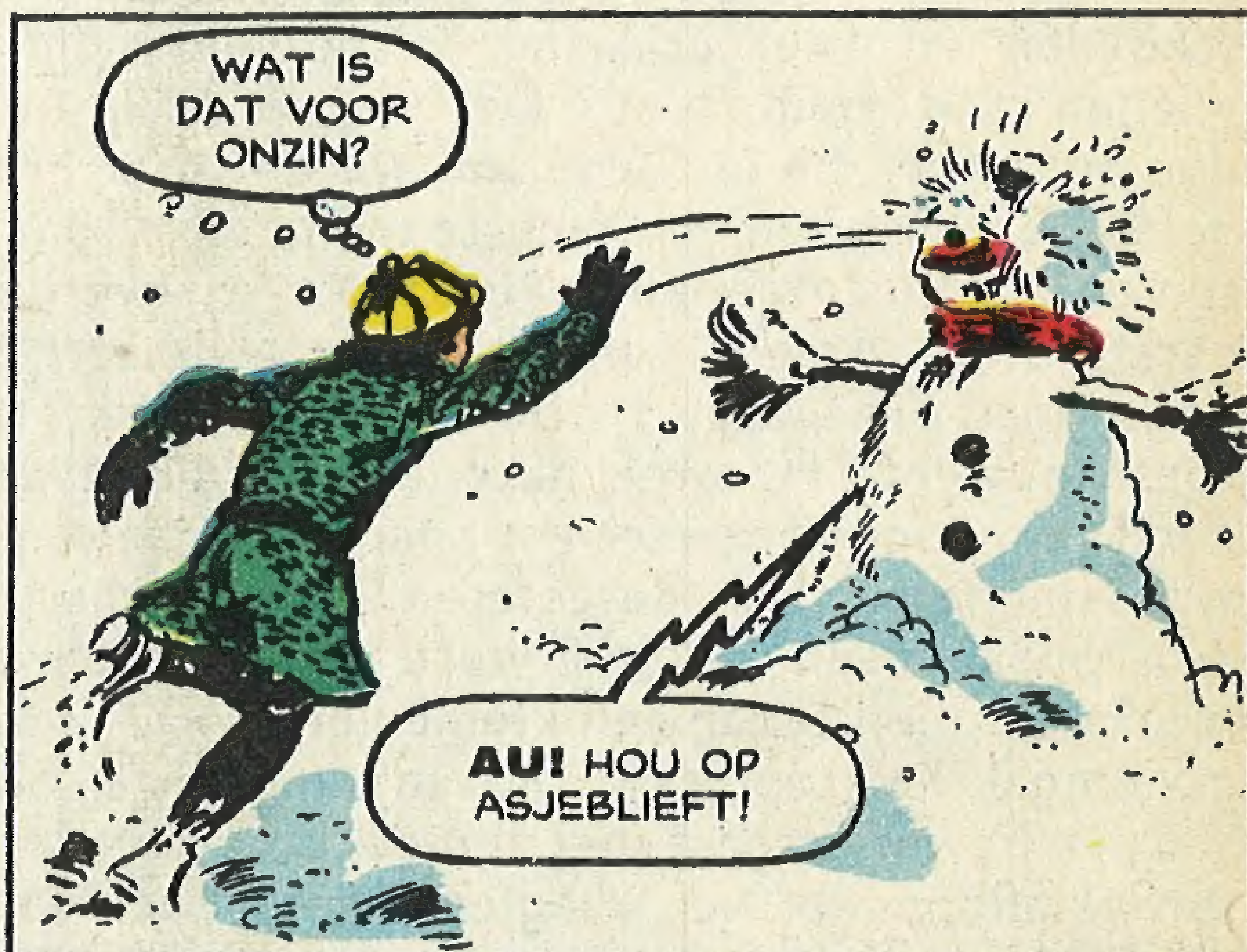
van de Edelweiss-school

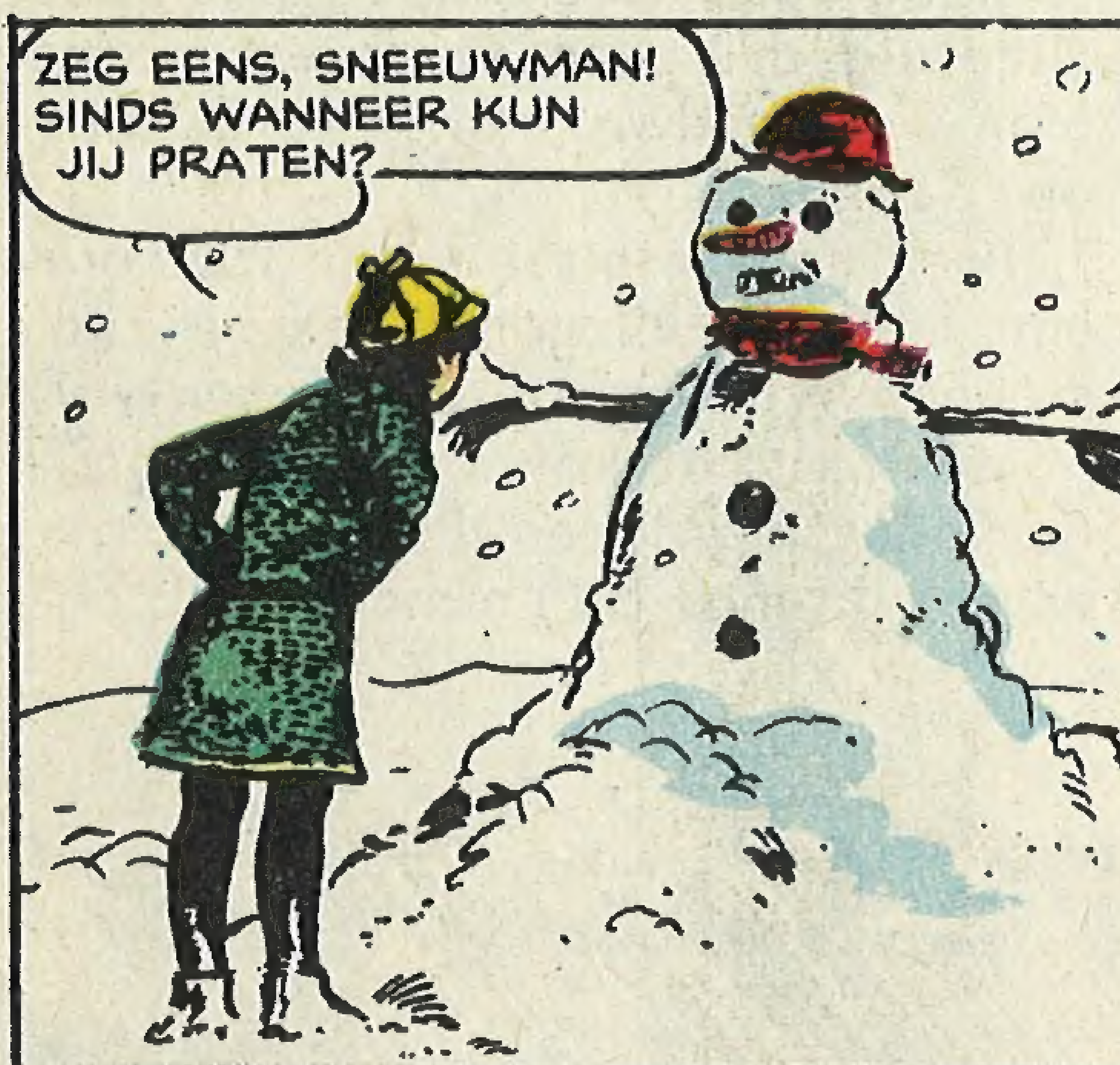

INTUSSEN IN DE KAMER VAN DE DIRECTRICE...

WAT WAS ER GEBEURD, DAT DE MEISJES NIET MOCHTEN WETEN? WAAR ZINSPEELDE DE DIRECTRICE OP?

AMELIA EARHART

ZIJ WAS BEZETEN VAN DE LUCHTVAART

Fantastisch, hè, vader?" Met blosjes op haar wangen van opwinding keek de jonge vrouw omhoog naar de fragiele vliegtuigjes, die in de lucht boven het vliegveld van Cleveland in Amerika hun uiterste best deden. Edwin Earhart keek zijn dochter glimlachend aan. „Inderdaad, maar ook wel een beetje gevaarlijk," zei hij dan. „Ach wel nee, vader!" protesteerde zijn dochter Amelia. „Het moet heerlijk zijn zo vrij als een vogel door de lucht te vliegen."

Dat Edwin Earhart over gevaar sprak, was wel te begrijpen. De luchtvaart stond nog in de kinderschoenen en veel ervaring in het vliegen had men niet. De vliegdemonstratie, die in Cleveland werd gehouden, was voor de meeste mensen dan ook een gebeurtenis van de eerste orde. Amelia Earhart was er opgetogen over, zoals trouwens veel toeschouwers. Hoewel haar vader eerst ernstige bezwaren opperde, was Amelia een van de eersten, die zich opgaf, toen bekend werd gemaakt dat men tegen een kleine vergoeding de luchtdoop kon ontvangen.

Toen Edwin Earhart met zijn dochter na afloop van het vliegfeest het vliegveld verliet, vroeg hij: „En hoe vond je het nu?" „Vader, u had mij geen groter genoegen kunnen doen. Ik vond het in één woord geweldig en ik heb nog nooit zo iets opwindends meegemaakt als vliegen. U raadt nooit wat ik van plan ben. Ik ga vlieglessen nemen, want ik wil zelf een vliegtuig besturen, dat lijkt me fantastisch." Haar vader bleef stilstaan en keek haar stomverbaasd aan. „Wat?" bracht hij uit. „Maar dat is belachelijk!" „Waarom?" vroeg Amelia. „Om. . . omdat je een vrouw bent, natuurlijk." „Dat is geen reden," antwoordde zijn dochter kalm. „Wat een man kan, kan een vrouw net zo goed." Terwijl Edwin Earhart weer doorliep, dacht hij: Het is een bevlieging, een gril, die wel weer overgaat. „We praten er nog weleens over," zei hij tenslotte.

Er werd over gepraat, lang en breed, maar al gauw bleek dat het geen bevlieging van Amelia was geweest om vlieglessen te gaan nemen. Het eind van het liedje was dat ze haar zin kreeg. Toen ze erop uit ging om die lessen te nemen, lachte men haar uit, maar nadat bleek dat het haar ernst was, probeerde men haar tot andere gedachten te brengen. Tevergeefs. Toch vielen de vlieglessen haar in het begin lang niet mee, maar bezeten als ze was van de luchtvaart, zette ze door. Er was geen gelukkiger mens dan Amelia Earhart toen haar tenslotte het vliegbrevet werd uitgereikt.

Amelia mocht dus nu vliegen, maar omdat het zo'n dure liefhebberij was, kon ze het niet naar hartelust doen. Elke cent, die ze echter kon oversparen, besteedde ze aan de vliegerij en zo slaagde ze erin het hoogterecord voor vrouwen te verbeteren en te brengen op 4200 meter. Natuurlijk trokken haar prestaties als pilote de aandacht, maar ze werden spoedig weer door anderen overschaduwd. Bijvoorbeeld in 1927, toen een tot dan toe volkomen onbekende jongeman, Charles Lindbergh, met zijn nietige vliegtuig, de *Spirit of Saint Louis*, in nog geen twee dagen tijd naar wereldberoemdheid vloog door de Atlantische Oceaan over te steken. In 1928 wilden twee vliegers, de piloot Wilmer Stultz en de boordwerktuigkundige Lou Gordon, deze grootse onderneming evenaren. De twee mannen begrepen echter dat zij iets nieuws moesten verzinnen, wilde hun prestatie opvallen. Stultz en Gordon kwamen op het idee een vrouwelijke passagier mee te nemen. Amelia Earhart zei onmiddellijk ja, toen zij hiervoor werd uitgenodigd.

De eerste start op 17 juni 1928 mislukte, omdat het toestel te zwaar was geladen. Pas nadat men een deel van de uitrustingsstukken had uitgeladen, wilde de Fokker Friendship 7 opstijgen. De vlucht begon weinig hoopvol, want direct na het vertrek had men met een zeer dichte mist te kampen. Achttien uur lang zou men volkomen op de instrumenten zijn aangewezen. Omdat de hardnekkige mist ijsafzetting op het toestel veroorzaakte, werden de vliegers verschillende malen gedwongen op geringe hoogte te gaan vliegen. Maar de stormachtige wind, die men tegen had, zweepte de golven van de zee zo hoog op, dat de toppen ervan het vliegtuig dreigden te raken, zodat men weer gedwongen werd de mist op te zoeken.

Toen er nog maar brandstof voor een half uur vliegen bleek te zijn, meende Wilmer Stultz dat men volkomen naast de koers vloog. Angstige minuten volgden. Plotseling trok echter de mist op en men bleek boven Engeland te vliegen. Van Ierland, waar men overheen was gevlogen, had men niets gezien. Korte tijd later landde de Friendship veilig en wel in Burryport in Wales. De tweede oversteek per vliegtuig over de Atlantische Oceaan was volbracht en men ging enig vertrouwen in de luchtvaart stellen.

Amelia Earhart werd bejubeld, maar ze vond dat al die roem haar niet toekwam. Ze wilde in haar eentje iets ondernemen. Terwijl ze alle vliegrecords voor vrouwen op haar naam bracht, lezingen hield, autogiro's, die ook hun intrede in de luchtvaart hadden gedaan, testte en talloze solovluchten maakte, broedde ze voortdurend op plannen om als pilote de oceaan over te steken. Haar plannen kregen gestalte, nadat ze was getrouwd met de schatrijke uitgever George Putnam. De rijkdom van haar man stelde haar namelijk in staat er een eigen vliegtuig op na te houden.

Na nauwgezette voorbereidingen steeg ze in de avond van 20 mei 1932 in haar Lockheed Vega vanaf New-Foundland op. Na een aanvankelijk voorspoedige vlucht volgden de tegenslagen elkaar snel op. Een van de ringen van de cilinderuitlaten scheurde en de vlammen van de uitlaatgassen lichtten spookachtig op in de nacht. Kort hierna brak haar hoogtemeter stuk. Een zware storm, gepaard gaande met felle windstoten, slingerde haar toestel angstwekkend heen en weer. De hoog opgezweepte golven beletten haar onder de storm door te vliegen. Ze kon er ook niet bovenuit stijgen, omdat er dan ijsafzetting op de vleugels plaatsvond. Nadat de toerenteller het had laten afweten, kwam er dicht bij de vlammen van de uitlaatgassen een lek in een van de reservebrandstoftanks. De benzinedampen, die de cockpit binnendrongen, maakten haar wee en misselijk. Haar vrees was groot dat de hele machine in de lucht zou exploderen. De angstige nacht duurde eindeloos, maar ze was weer wat opgelucht toen de dag aanbrak. Na ruim dertien uur vliegen zag ze de kust van Ierland opdoemen. Niet lang daarna zette ze haar toestel nabij Londonderry aan de grond. Een onuitsprekelijk gevoel van dankbaarheid en voldoening welde in haar op, toen ze haar verstijfde ledematen kon strekken en de vertrouwde aarde onder haar voeten voelde. Zij werd de meest besproken vrouw ter wereld, maar ze bleef ondanks die roem net zo eenvoudig en hartelijk als ze voorheen was geweest.

Amelia Earhart verbeterde daarna het lange-afstandsrecord en vloog van Los Angelos over Amerika naar Newark. In 1935 vloog ze van Honoloeloe naar Oakland en toen in één ruk door naar Mexico en vandaar naar New York. Haar prestaties waren het gesprek van de dag en de universiteit van La Fayette bood haar een leerstoel voor luchtvaarttechniek aan. Amelia Earhart nam dit aanbod aan, omdat haar tegelijkertijd een Lockheed Electra, een tweemotorig verkeerstoestel, ter beschikking werd gesteld. Dit toestel was uitgerust met allerlei instrumenten, waarmee men belangrijke gegevens hoopte te verzamelen. Amelia Earhart begon dadelijk voorbereidingen te treffen om met dit vliegtuig een reis rond de wereld te maken. Ze vond de navigator Noonan bereid haar op deze monstervlucht te vergezellen.

Op 1 juni 1937 steeg de Lockheed van het vliegveld van Miami op. Vandaar ging het naar Portorico, Paramaribo en Natal. Dakar en Karachi volgden. Daarna Aden, Calcutta, Rangoon, Singapore en Bandoeng. Na enkele dagen rust landden Amelia Earhart en Noonan nabij Port Darwin in Australië. Toen werd Lea op Nieuw-Guinea bereikt. Van hieruit zouden ze de sprong over de Stille Oceaan wagen, ongetwijfeld het allermoeilijkste deel van de vliegtocht. De weersvoorspellingen waren bepaald ongunstig te noemen en de vliegers werd aangeraden hun vertrek enkele dagen uit te stellen. Maar bezeten als ze was van de gedachte deze vlucht tot een goed einde te brengen, kon Amelia Earhart eenvoudig niet wachten. Op 2 juli ving de kustwacht van Honoloeloe het volgende radiobericht op: „Hebben met stormachtige tegenwind te kampen. Nog slechts voor een half uur brandstof aan boord. Zijn koers kwijt en vliegen rond om juiste richting te bepalen. Zullen proberen eilandje Howland te bereiken."

Daarna zweeg de radio voorgoed... Wekenlang werd de oceaan in alle richtingen afgezocht, echter zonder resultaat. Tenslotte werd het zoeken gestaakt met de aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid dat verdere pogingen tevergeefs waren.

Freek en Frank

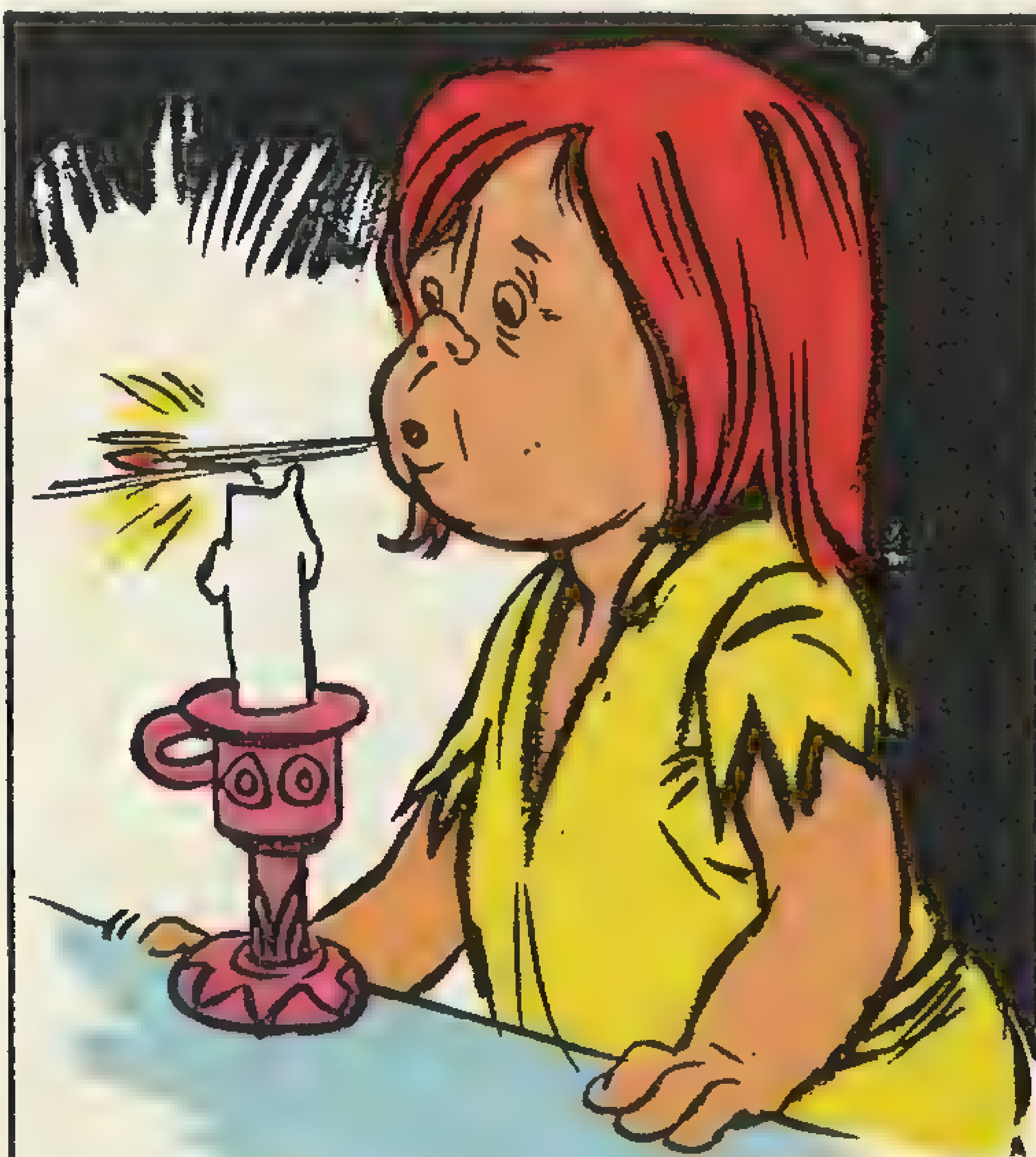
FREEK EN FRANK EN ADMIRAAL BOEM WAREN OP HET EILAND VAN DE ZEEROVERS. ZE ONTDEKTEN DE GEHEIME OPSLAGPLAATS VAN DE PIRATEN EN SLEEPTEN, TERWIJL HUN TEGENSTANDERS BEZIG WAREN NIEUWE BUIT TE BERGEN, EEN GROOT AANTAL KISTEN NAAR HUN EIGEN SCHIP.

VOOR DE ROVERS ZAT DE DAGTAAK EROP EN TERWIJL ZE ZICH VERHEUGDEN OP DE VAKANTIEDAGEN DIE HUN BELOOFD WAREN, KROPEN ZE ONDER DE WOL. HET DUURDE NIET LANG OF HUN GESNURK VULDE HET HOL.

TOEN KWAMEN FREEK EN FRANK VOOR HET LAATST IN ACTIE. OP HUN TENEN SLOPEN ZE NADERBIJ...

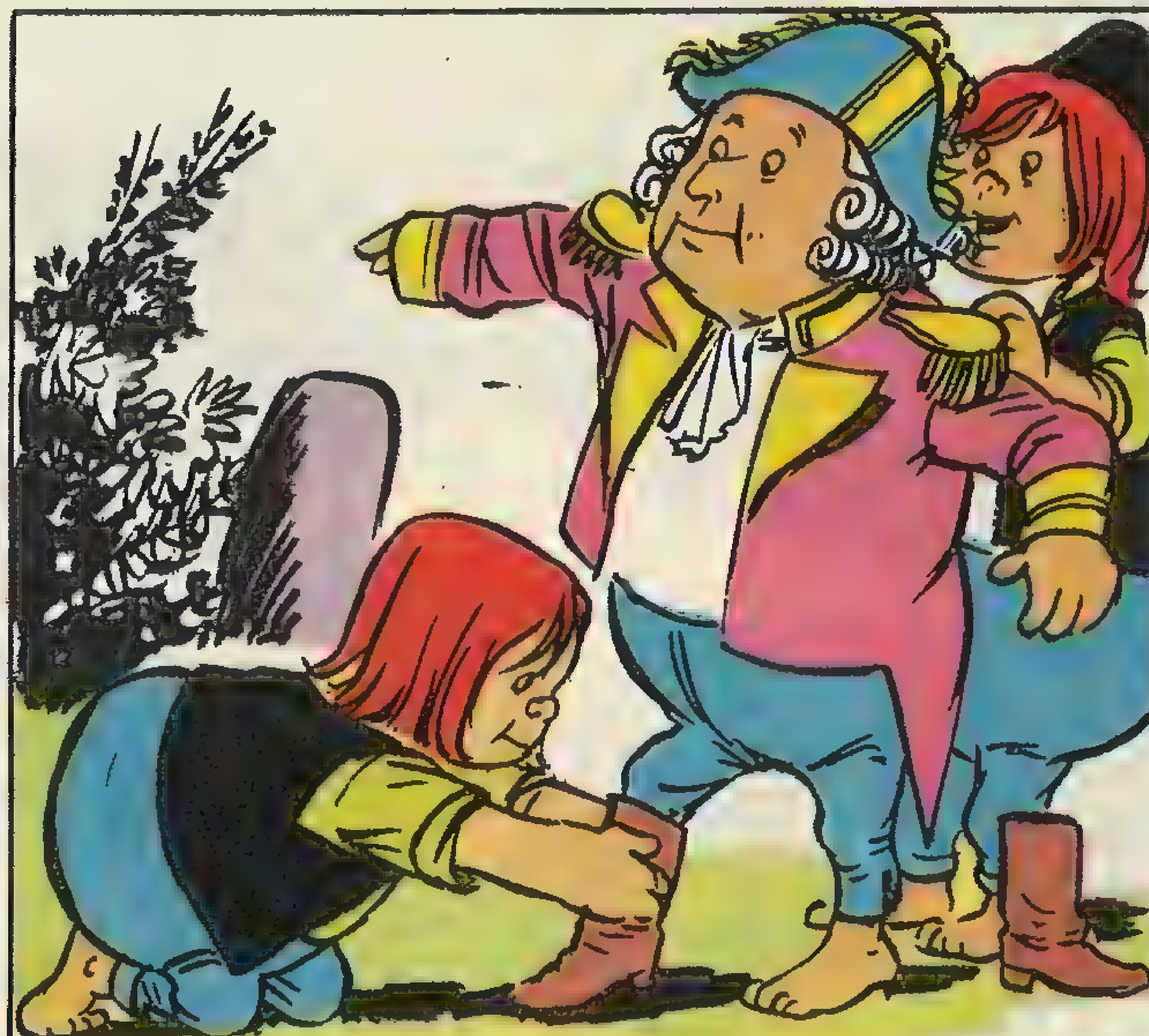
FREEK BLIES DE KAARS, DIE DE ZEEROVERS HADDEN LATEN BRANDEN, VOOR ALLE ZEKERHEID UIT.

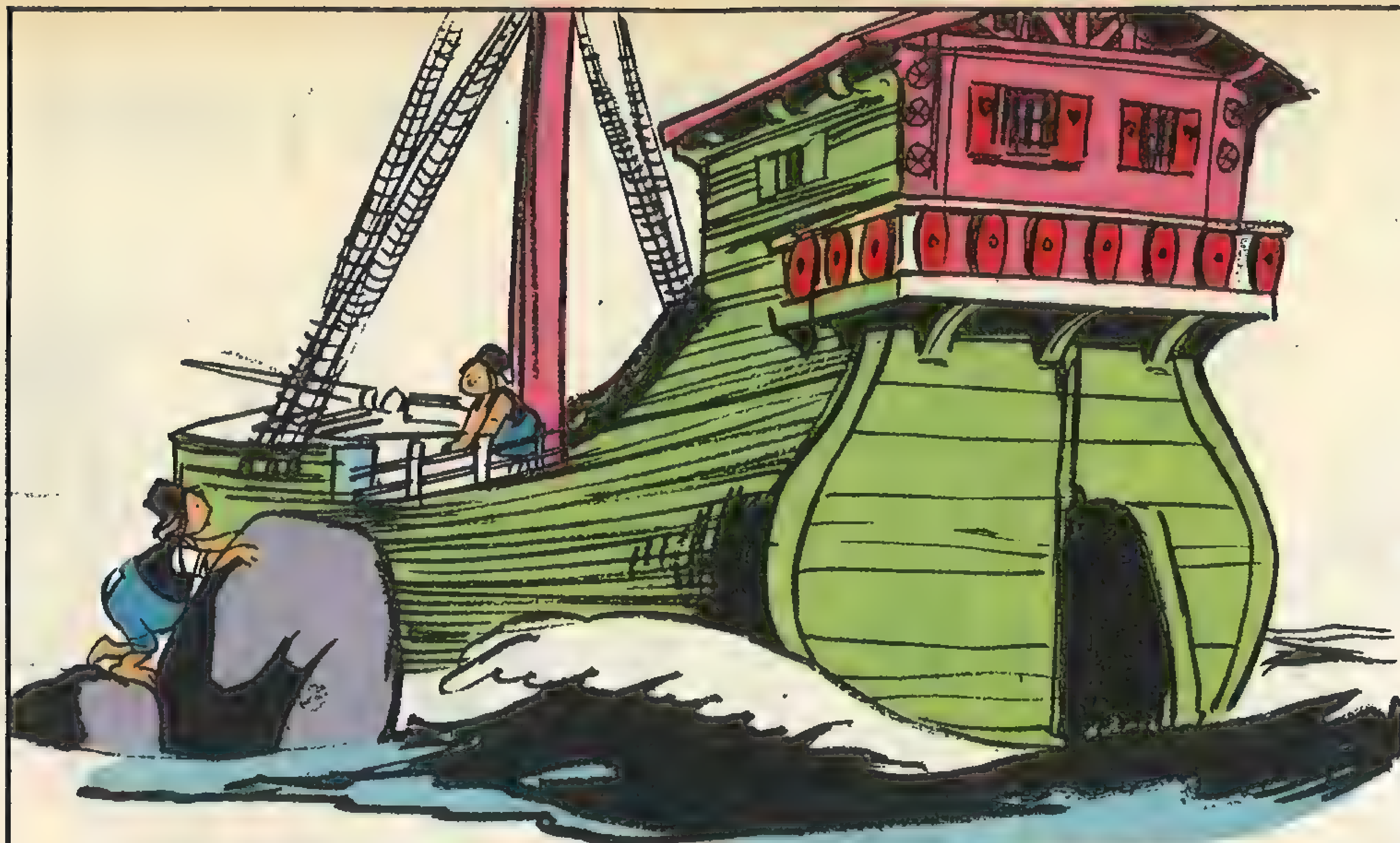
SAMEN BEGONNEN ZE HUN KLEREN BIJ ELKAAR TE ZOEKEN. TOEN NOG HET UNIFORM VAN ADMIRAAL BOEM EN WEG WAREN ZE WEER.

ADMIRAAL BOEM ZETTE GROTE OGEN OP TOEN ZIJN MATROZEN HEM ZIJN MOOIE PAKJE, WAAR HIJ ZO TROTS OP WAS, TERUGBEZORGDEN. NU WAS ALLE LEED GELEDEN.

FREEK EN FRANK HIELPEN HEM ZIJN JASJE EN ZIJN LAARZEN AANTREKKEN EN DAARNA KLOMMEN ZE VOOR DE LAATSTE KEER NAAR BENEDEN NAAR HUN SCHIP.

TERWIJL DE BEIDE ANDEREN AAN BOORD KLOMMEN, WAS FRANK NOG EVEN ACHTERGEBLEVEN. WAT HIJ DEED, MERK JE DADELIJK WEL. DE ZEEROVERS ZOUDEN HET OOK NOG MERKEN...

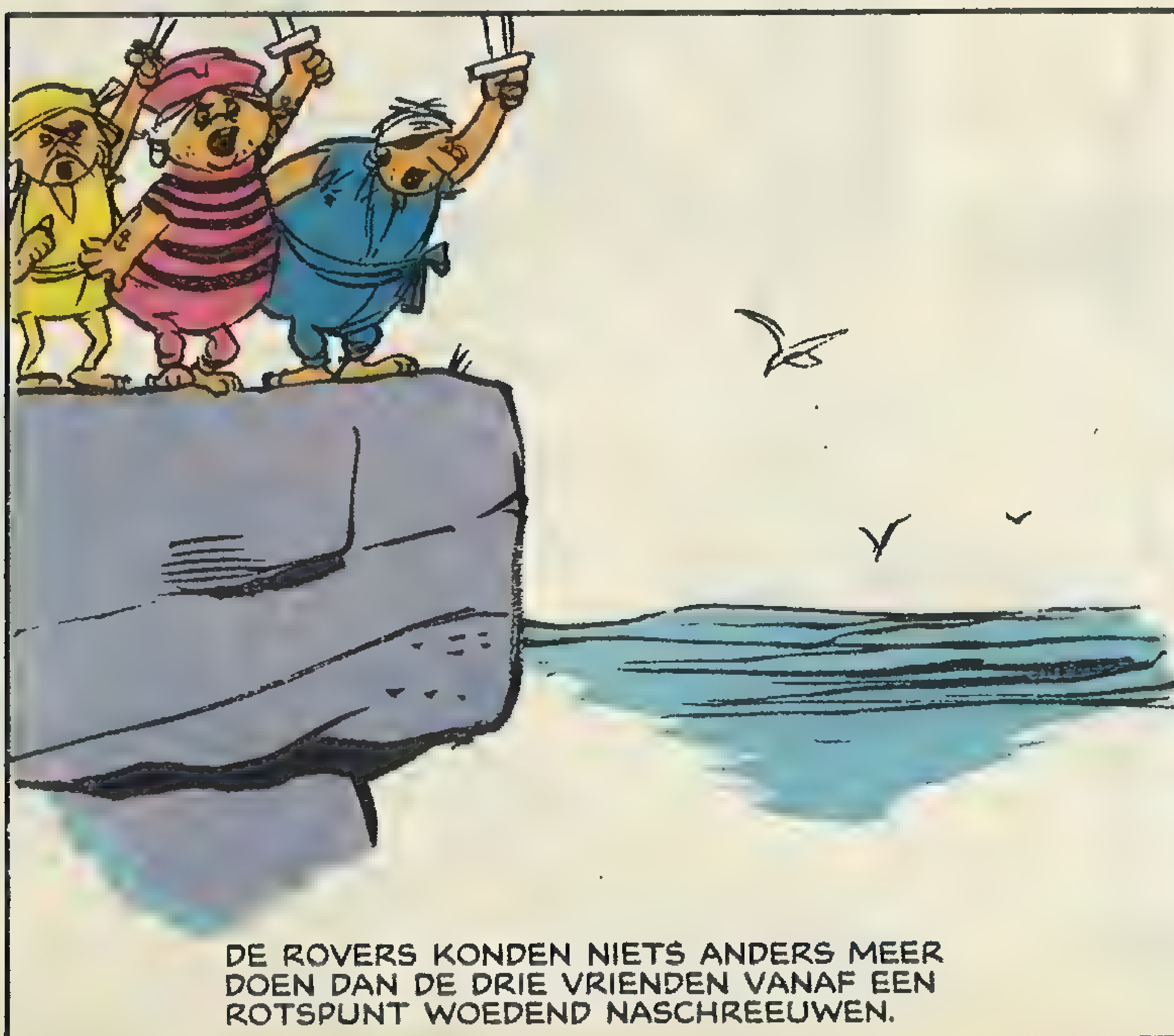
TOEN FRANK EINDELIJK OOK AAN BOORD WAS, RIEP ADMIRAAL BOEM: „HIJS DE ZEILEN EN KAP DE TROSSEN!"

INTUSSEN HADDEN DE ZEEROVERS ONTDEKT DAT HUN KLEREN VERWISSELD WAREN. HUN WOEDE KENDE GEEN GRENZEN TOEN ZE HUN EIGEN LOMPEN WEER AAN MOESTEN TREKKEN.

ZE BEGREPEN DIRECT WIE DAAR DE HAND IN HADDEN GEHAD EN BEGONNEN AAN DE ACHTERVOLGING. MAAR JUIST TOEN ZE OP DE BRUG WAREN, ZAKTE HET BOUWSEL ONDER LUID GEKRAAK IN ELKAAR. FRANK HAD ZIJN WERK GOED GEDAAN...

DE ROVERS KONDEN NIETS ANDERS MEER DOEN DAN DE DRIE VRIENDEN VANAF EEN ROTSPUNT WOEDEND NASCHREEUWEN.

MAAR DIE HOORDEN HET NIET MEER. ZE WAREN DRUK BEZIG DE GEWELDIGE ROMMEL, DIE DE ZEEROVERS HADDEN ACHTERGELATEN, WEG TE WERKEN.

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

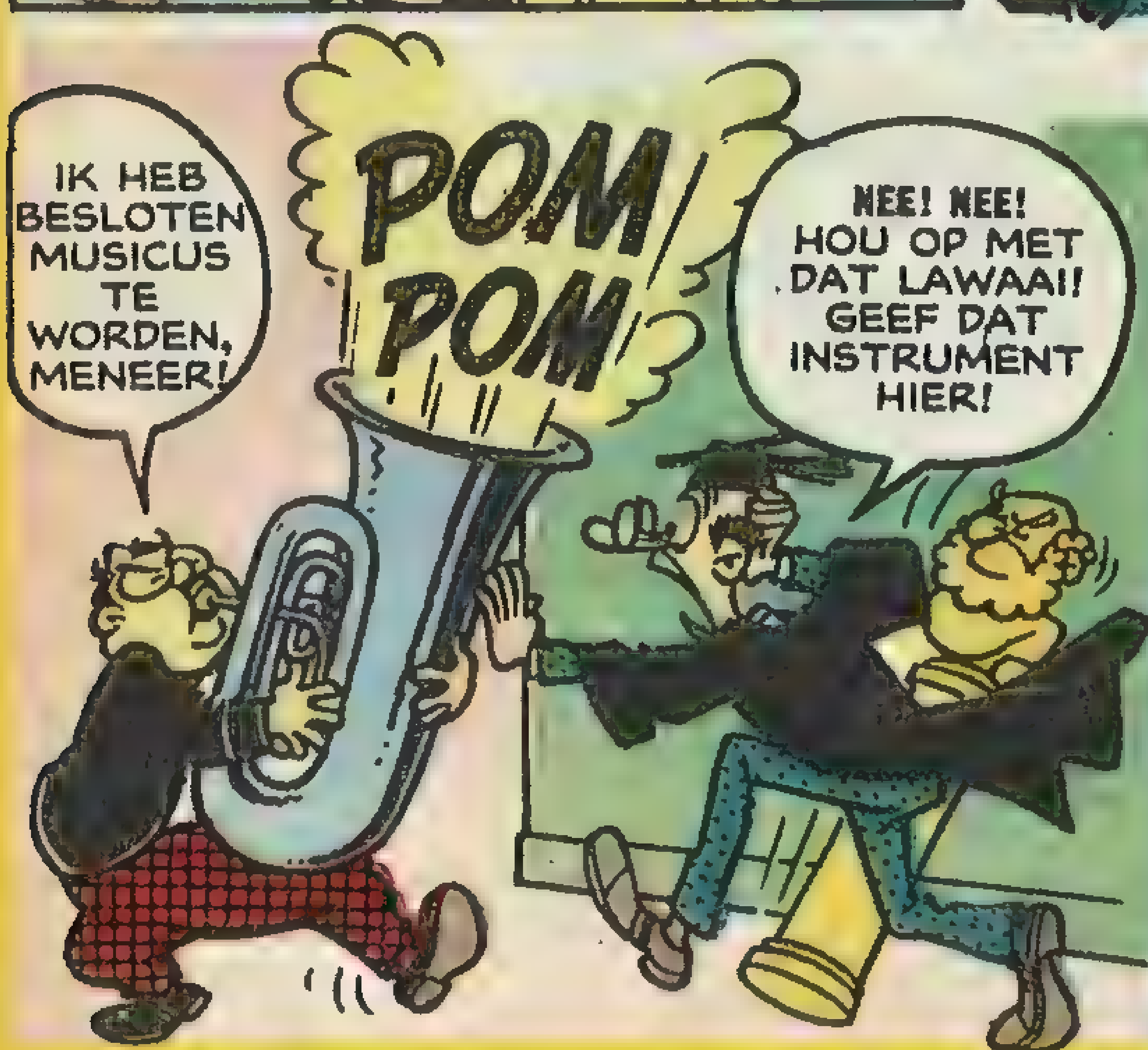

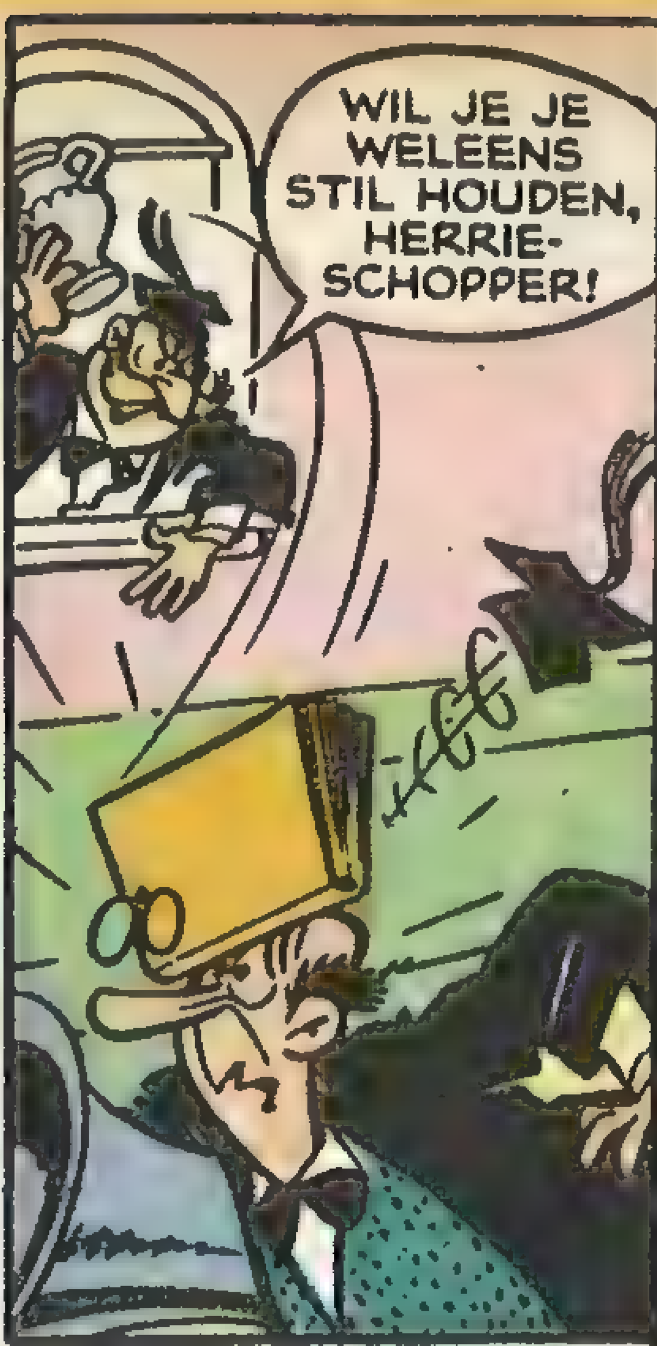

KIJK EENS, HET IS KWEL! HIJ MAAKT AL DAT LAWAAI!
JA, HIJ WIL ONS NATUURLIJK PESTEN!

WIL JE JE WELEENS STIL HOUDEN, HERRIESCHOPPER!

WAAROM KIES JE NIET EEN RUSTIGER BEROEP? LANDMETER BIJVOORBEELD!

LANDMETERS METEN HET LAND MET BEHULP VAN EEN MEETLINT, NIET?
JA, MAAR NIET ZO, DOMOOR!

KOM, HEREN, WE GAAN ZWEMMEN!
JA, GEZELLIG!
OM GOED TE KUNNEN METEN MOET JE HET LINT STRAKTREKKEN! LET OP!

BAH, DAT IS WEER EEN STREEK VAN KWEL!
HELP!
ZWOEPS

BIBLIOTHEEK
LANDMETER IS ME TE GEVAARLIJK! IK WORD LIEVER GOUDZOEKER!

LUISTER, KWEL! JE HEBT ONS NU GENOEG DWARSGEZETEN! ALS WE NOG ÉÉN KEER LAST VAN JE HEBBEN, ZUL JE ERVAN LUSTEN!

BILLIE, WAT BETEKENT DIT?
IK WORD GOUDZOEKER, MENEER! ALS IK EEN RIJKE GOUDADER ONTDEK, KAN IK NET ZOVEEL ETEN KOPEN ALS IK WIL!

HET IS HEEL EENVOUDIG. MET BEHULP VAN DYNAMIET MAAK JE EERST EEN GAT IN DE GROND!
D...DYNAMIET?
DYNAMIET

IDIOOT! OP DIE MANIER BLAAS JE DE HELE SCHOOL OP! HUP, IN DE RIVIER MET DAT GEVAARLIJKE GOEDJE!
SSSSS

DAT IS HET TOPPUNT! KWEL HOUDT NIET OP MET ZIJN STREKEN!
ZIJ LEREN ZEKER VOOR RUIMTEVAARDER, MENEER?
BOEM

NOEM JE DIT EEN VAK LEREN, BILLIE?
JA ZEKER! IK HEB BESLOTEN PROEVER IN EEN KOEKFABRIEK TE WORDEN!
KOEK

Kareltje Sprint

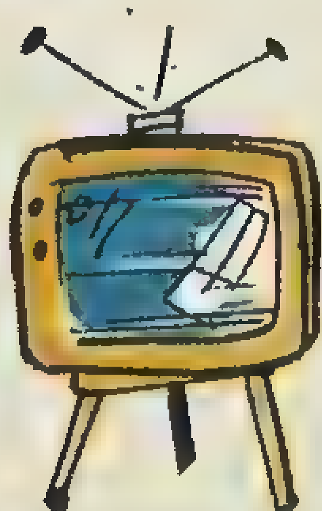

OPEENS HOORDE KARELTJE EEN BEKENDE STEM. HIJ SCHUIFELDE NADERBIJ EN ZAG... DE HEER KWARANTA OP HET TELEVISIESCHERM!

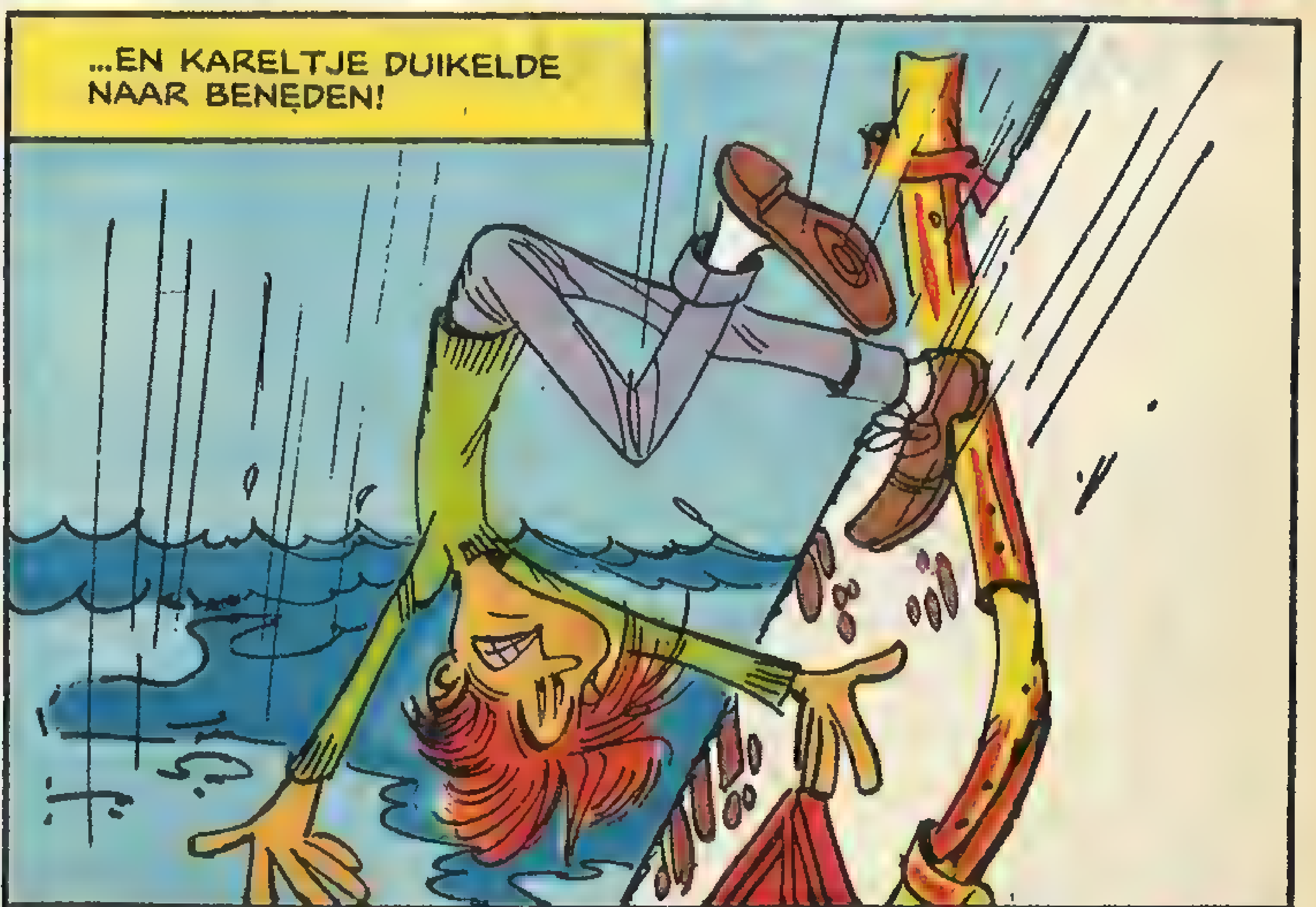
9

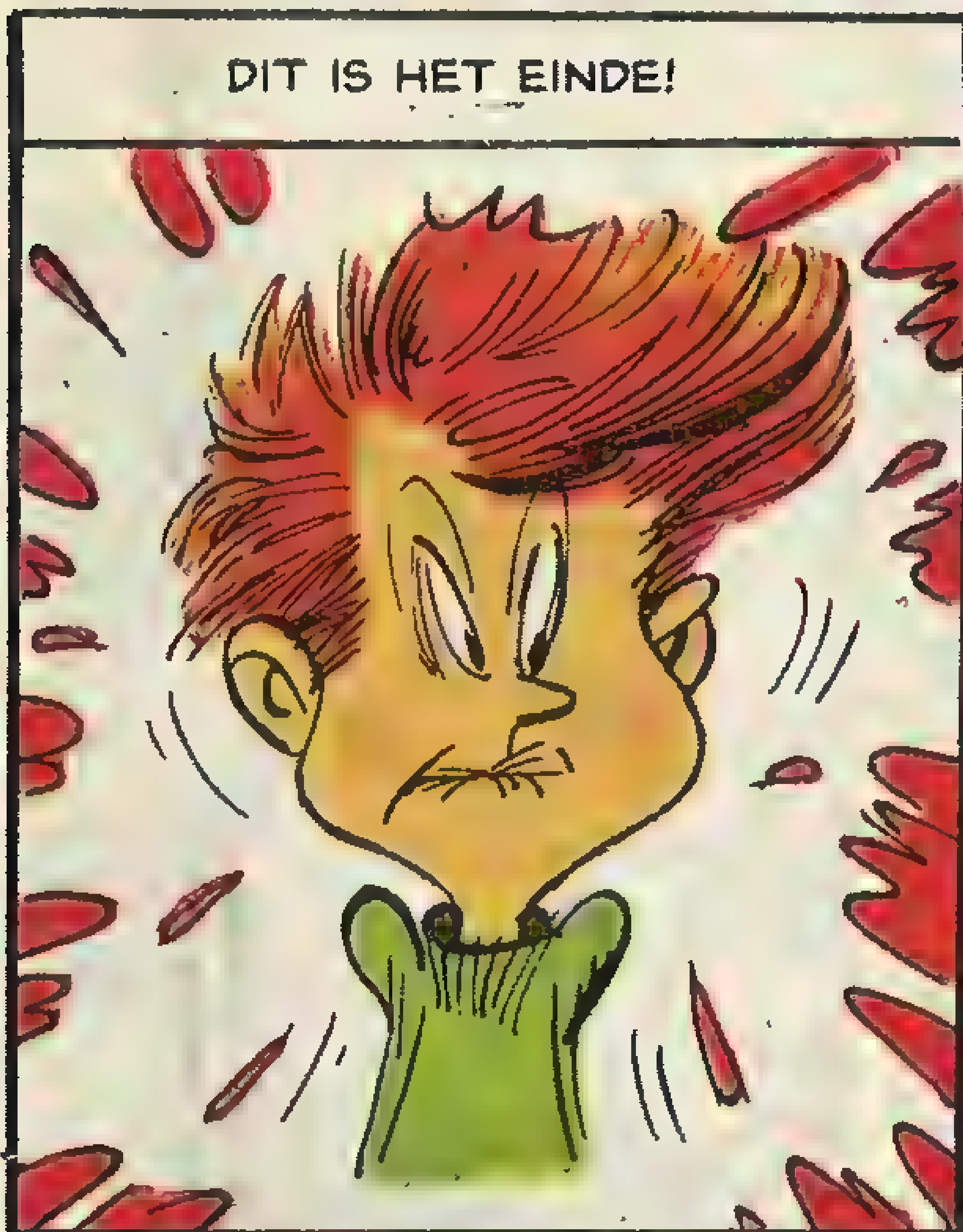

JA, IK BEN ER ZEKER VAN, DAT IK KARELTJE SPRINT ZAL VERSLAAN!

DAT ZULLEN WE NOG WELEENS ZIEN, BANDIET!

MAAR OPEENS BEZWEEK DE REGENPIJP MET EEN HEVIG GEKRAAK...

...EN KARELTJE DUIKELDE NAAR BENEDEN!

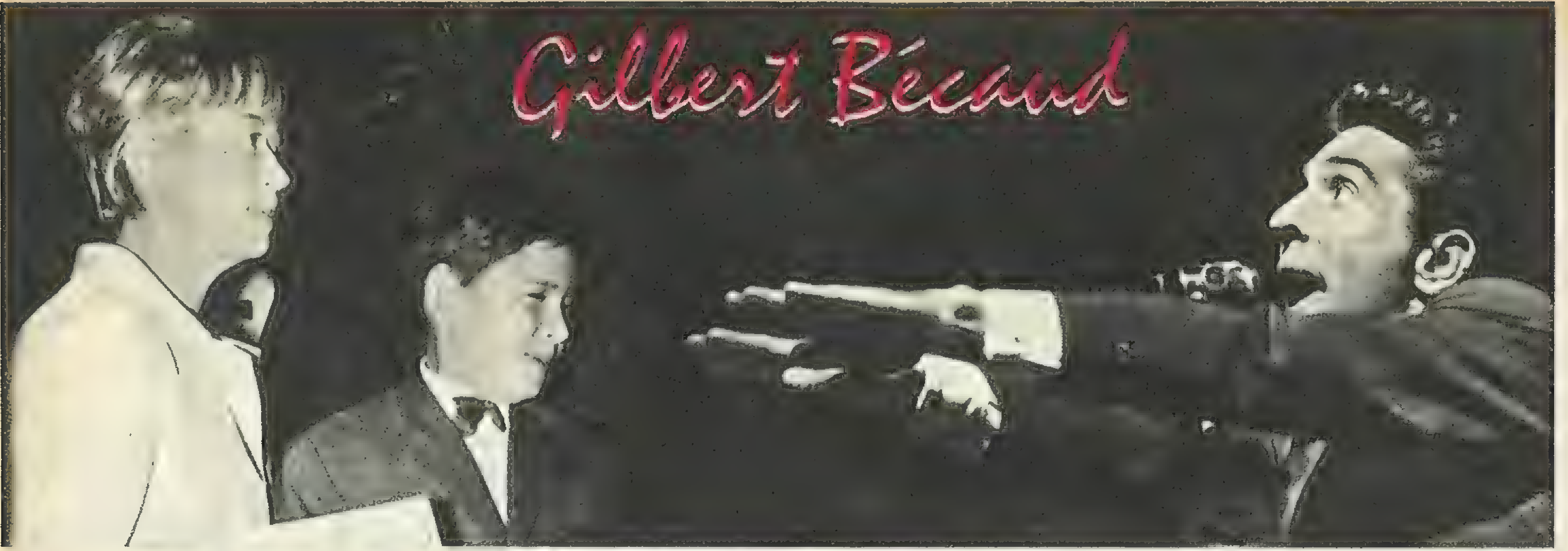

DIT IS HET EINDE!

MAAR NEE! IN ZIJN VAL WERD KARELTJE DOOR EEN GEHEIMZINNIGE PARAPLU AAN DE HAAK GESLAGEN.
©real presse

JONGMENS, BEN JE GEK GEWORDEN?
ZO WERD KARELTJE GERED, DANK ZIJ LADY SINGLETON, EEN ZONDERLINGE MILJARDAIRE EN GROOT LIEFHEBSTER VAN DE AUTOSPORT.

WAT DEED JE DAAR AAN DE REGENPIJP?

IK BEGRIJP HET! JUWELENDIEFSTAL, HÈ? IK BEL DE POLITIE!
NEE, IK BEN KARELTJE SPRINT!
10

VRAGEN STAAT VRIJ

Zou u in uw blad een levensbeschrijving willen geven van Gilbert Bécaud, met een foto als het kan?
Chris de Vries, Hilversum.

Gilbert werd op 24 oktober 1927 te Toulon geboren en wel onder de naam François Silly. Bécaud is dus zijn artiestennaam.

Al vrij jong ging François naar het conservatorium voor muziekstudies. Zijn eerste chanson schreef hij in 1946. Om aan de kost te komen speelde Gilbert in die tijd in diverse nachtclubs piano. Enkele van zijn chansons werden ook gezongen en daardoor kwam Gilbert in contact met de grote Franse zanger van die tijd, Jacques Pills, die hem als zijn begeleider engageerde voor een tournee door Canada en de Verenigde Staten.

Gilberts grote succes kwam in 1953, toen Bruno Coquatrix in Parijs zijn music-hall Olympia heropende met een programma, waarin ook Gilbert Bécaud optrad. Aanbiedingen om voor de radio op te treden volgden en de grammofoonplaten van hem vlogen weg.

Gilbert is ondanks zijn enorme succes een harde werker gebleven. Hij acteert, componeert, zingt en heeft desondanks ook nog tijd gevonden om verliefd te raken en te trouwen. Gilbert heeft twee zoontjes: Gaya en Pilou.

Zijn adres luidt: Villa d'Este, Le Chesney, France.

Map en Moppie

BAH, WAT IS HET HIER DRUK! LATEN WE EEN RUSTIGER PLEKJE ZOEKEN, MOPPIE!

HIER IS HET STIL! IN DIE GROT KUNNEN WE ONS VERKLEDEN!

KOM MEE! ONZE KLEREN ZIJN HIER VEILIG!

WAT EEN GEWELDIG IDEE VAN MIJ, HÈ! EEN HEEL STUK STRAND VOOR ONS ALLEEN!

KOM, LATEN WE ONS AANKLEDEN EN NAAR HUIS GAAN! IK RAMMEL!

DE PIRATEN-GROT

OO! G-GA J-JIJ MAAR EERST, MAP!

D-DOE NIET ZO F-FLAUW! VLUG, PAK ONZE KLEREN!

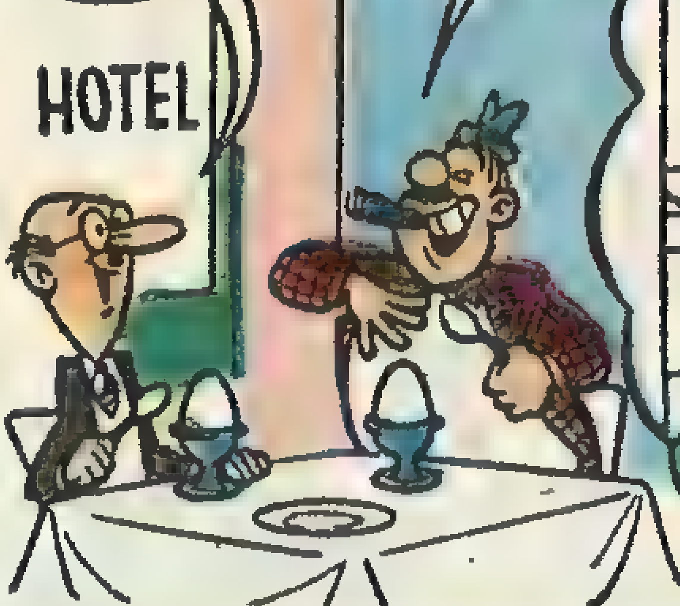
EN UREN LATER DIE MIDDAG...

ZIT NIET ZO TE BIBBEREN! ZOEK LIEVER NOG EEN PAAR STOKKEN!

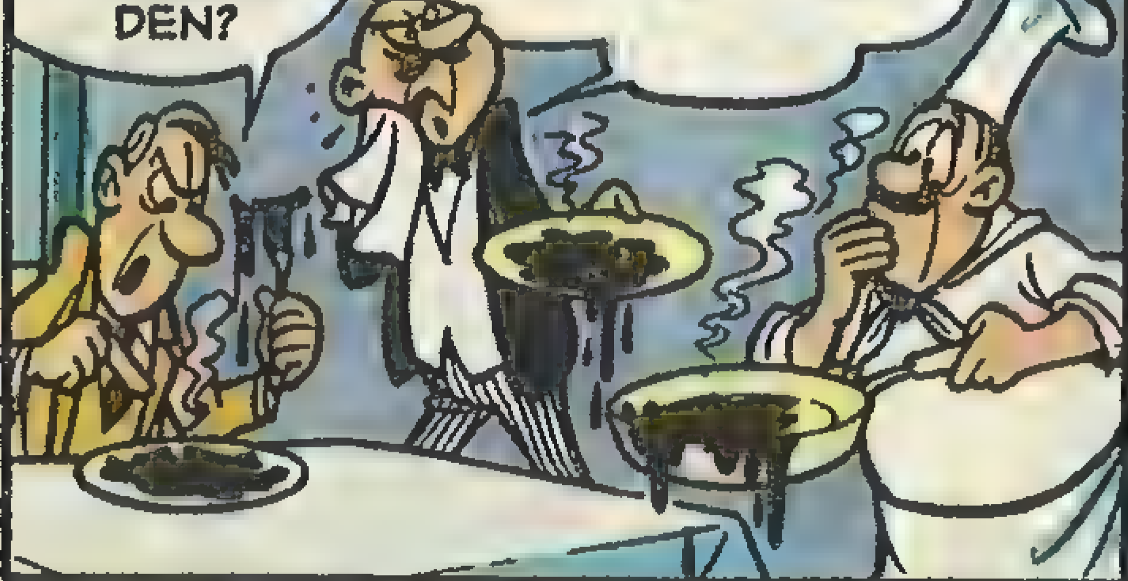
BILL BLUFFER

HIJ IS 'S WERELDS GROOTSTE OPSCHEPPER!

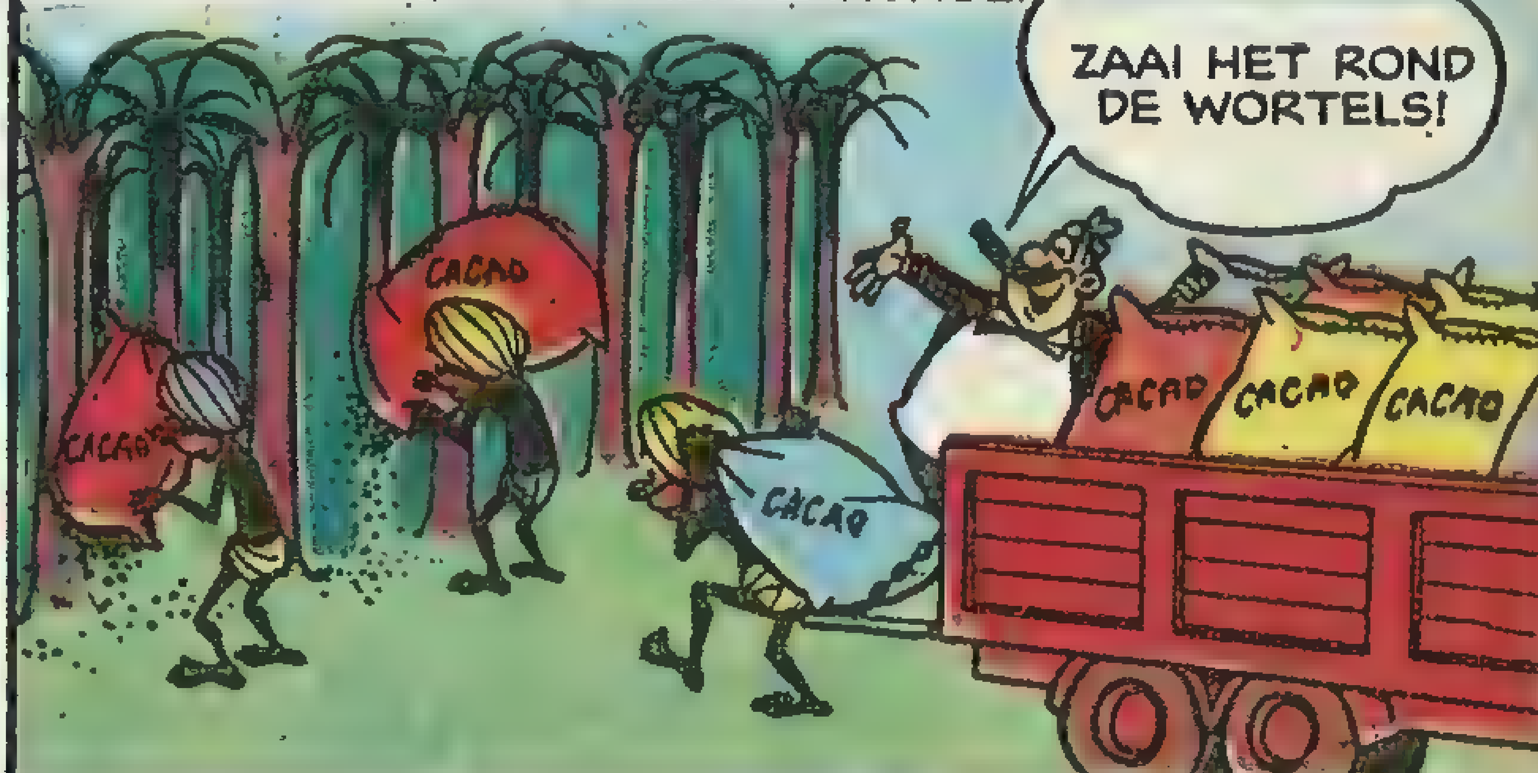

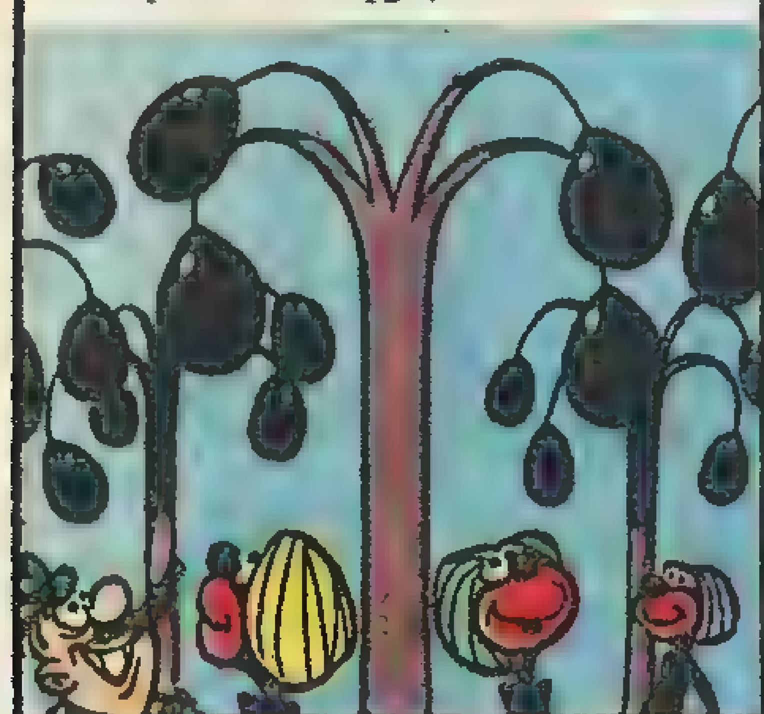

POLLIE en OLIVIER

Avontuur in Spanje

DOOR DAVID SCOTT DANIELL

TEKENINGEN VAN HERMAN GIESEN

KORTE INHOUD: *De Spaanse stad Albencia met een garnizoen van een bataljon Engelsen wordt belegerd door drie bataljons Franse infanterie van het leger van Napoleon. In de stad bevinden zich ook Olivier Crow, leerling-tamboer, sergeant Trott met zijn dochtertje Pollie en soldaat Pilchard. De toestand is ernstig. Pollie en Olivier sluipen door de vijandelijke linies om hulp te halen. In het gebied van de vijand ontmoeten ze sergeant Trott en soldaat Pilchard, die door de Fransen gevangengenomen zijn. Ze bevrijden hen. Onderweg zien ze een lege koets staan. Ze ontwapenen de eigenaar en gaan er met de koets vandoor. De eigenaar van de koets blijkt een Engelse generaal te zijn. Later worden ze gevangengenomen door Franse cavaleristen, maar ze weten te ontsnappen. Tenslotte komen ze weer in de stad Albencia, die intussen door de Fransen bezet blijkt te zijn. Ze houden zich schuil in een kelder. Ze eigenen zich een hoeveelheid kruit toe en slaan daarmee een bres in de muur.*

★ ★ ★

Ze komen niet!" zei Olivier teleurgesteld.

,,Wel waar, kijk maar!" schreeuwde Pollie opgewonden.

Voor de opening verscheen het boveneinde van een ladder. Ze renden ernaar toe en daar, plotseling, zagen ze het hoofd van vaandrig Boscowen! Gretige handen hielpen hem de kelder binnen te komen. Achter hem aan

kwamen korporaal Humblebucket, tamboer Ginger Pudden en nog een aantal manschappen. Allemaal van de compagnie van kapitein Fairclough. Dit was de „knokploeg", de aanvoerders van de stoottroepen.

„Fijn, dat u er bent, vaandrig," zei sergeant Trott, die in zijn opwinding helemaal vergat in de houding te gaan staan.

„Prettig u te zien, sergeant Trott," zei vaandrig Boscowen. „Juffrouw Trott, ik hoop dat alles goed met u is."

„Dat kon niet beter, vaandrig, dank u wel." Pollie maakte lachend een buiging.

Vaandrig Boscowen richtte zich nu tot zijn mannen, die dicht bijeen in de kelder stonden. Hij trok zijn zwaard. „Allemaal klaar? Blijf vlak achter mij. We moeten de weg zoeken naar het noordwestelijk bolwerk. De schildwachten nemen we gevangen en de kanonnen leggen we het zwijgen op. Dan pas kan de grote slag beginnen. Korporaal Humblebucket, u moet met uw mannen regelrecht naar de hoofdpoort van de stad gaan. Overval de wachtposten en gooi de poorten open. Sergeant Trott, hoe komen we op straat?"

„Die deur door, vaandrig, en dan de gang op. Eerste deur links, dan bent u op straat. Ik ga wel mee."

„Dank u. Alles klaar? Volg me dan."

Olivier deed de deur open en de soldaten liepen achter vaandrig Boscowen aan naar buiten. Met de bajonet op het geweer en met krijgshaftige gezichten marcheerden ze in hun vuurrode uniformen weg.

„Kom mee, Olivier," zei soldaat Pilchard. „Wij horen ook bij hen. Ik heb het geweer van de Fransman."

„Voorwaarts mars dan maar, soldaat Pilchard," zei Olivier. Hij wuifde tegen Pollie. „Tot ziens, Pollie."

Pollie liep langzaam door het huis. In de woonkamer liep ze tegen don Ramon aan, die met het hoofd in de handen bij de tafel zat. Pepita probeerde hem wat op te vrolijken.

„Het duurt nu niet lang meer, senor," zei Pollie. „Dan zal de Engelse vlag weer wapperen op het raadhuis van uw mooie stad Albencia."

„De Franse driekleur of de Engelse vlag, wat doet dat er nu toe?" klaagde don Ramon. „Ik wou veel liever dat de Spaanse vlag er weer hing. Waarom moet er toch altijd oorlog zijn? Waarom kunnen de mensen niet in vrede met elkaar leven?"

Buiten klonk luid gejuich en hoerageroep en een verward gekletter van wapens.

„Hoera!" riep Pollie. „De troepen komen de stad binnen! Hoera! Hoera!"

Een paar uur later was alles voorbij, en sergeant Trott, zijn dochter, zijn neef en soldaat Pilchard zaten met don Ramon en Pepita aan een tafel, die weer met allerlei heerlijkheden bedekt was. Sergeant Trott hield een tafelrede en kreeg een hartelijk applaus van zijn toehoorders. Toen was het de beurt van soldaat Pilchard om een rede te houden. Sergeant Trott stelde voor om te drinken op de gezondheid van koning George, de kolonel, kapitein Fairclough en vaandrig Boscowen en hij wilde juist weer een rede houden, toen vaandrig Boscowen binnenkwam.

„O, ben je hier, Trott? Generaal Buckley Cavendish is in aantocht met de kolonel en kapitein Fairclough."

Sergeant Trotts mond viel open van schrik.

„De... de generaal, vaandrig?"

„Ja. Hij wil je spreken, hij wil zien waar het gat in de muur is geslagen."

„Pharao," zei sergeant Trott, terwijl hij zijn mond afveegde met zijn servet, „het lijkt me beter als we hier vandaan gaan."

Maar het was al te laat. Onder een luid gekletter van sabels en gerinkel van sporen kwam de generaal binnen, gevolgd door twee adjudanten, de kolonel en kapitein Fairclough. De vuurrode uniformen met de gouden tressen vormden een prachtig schouwspel in het kaarslicht.

De generaal staarde met uitpuilende ogen naar sergeant Trott en wees naar hem.

„Die sergeant..." stotterde hij.

„Present, generaal!" Sergeant Trott sprong in de houding.

„Jij moet me eens vertellen, sergeant, wat zou jij de juiste straf vinden voor een militair, die de bevelvoerende generaal een voerzak over het hoofd heeft gegooid en hem de armen en benen aan elkaar heeft gebonden?"

„Ik... ik zou het niet weten, generaal."

„Nou, dan weet ik het wel. Hij moet worden gedegradeerd! Soldaat Trott!"

„Jawel, generaal!" Trott moest even slikken.

Olivier dacht dat hij het in Keulen hoorde donderen. „Soldaat" Trott; dat leek immers nergens op! Nu zou zijn oom geen rode sjerp meer mogen dragen, hij zou geen lans meer in de hand mogen houden, wat toch altijd het symbool was geweest van zijn waardigheid en rang... Maar de generaal had het gezegd. Het was een feit: Pollies vader was nu soldaat!

De generaal wendde zich tot kapitein Fairclough.

„En u, kapitein," zei hij, „wil ik daarentegen grote lof toezwaaien, omdat u de stoottroepen hebt aangevoerd. U hebt u zeer dapper gedragen en u heeft de operatie met goed gevolg uitgevoerd. Ik zal u met name noemen in mijn rapport naar Londen."

„Dank u, generaal," zei kapitein Fairclough. „Generaal, ik zou nog graag even willen opmerken dat vaandrig Boscowen de knokploeg heeft

„De schildwachten nemen we gevangen en de kanonnen leggen we het zwijgen op. Dan pas kan de grote slag beginnen."

aangevoerd, die het eerst de stad is binnengedrongen."

„Mooi zo, vaandrig Boscowen, ook op u ben ik trots. Ook uw naam zal ik vermelden in het rapport."

Vaandrig Boscowen bloosde van genoegen.

„Dank u, generaal."

„Kapitein," vroeg de generaal, „nu moet u me eens vertellen, wie de stad eigenlijk is binnengekomen, toen die nog door de vijand bezet was. Hij moet zich ergens verborgen hebben en heeft een zwakke plek ontdekt. Daarna heeft hij een lading buskruit tegen de muur aan gelegd, hij heeft mij een boodschap gestuurd, toen het gat in de muur geblazen en de knokploeg de weg gewezen naar de overwinning!

Kapitein, noem mij de naam van die man!"

„Dat was sergeant... ik bedoel, soldaat Trott, generaal, tezamen met soldaat Pilchard, tamboer Crow en juffrouw Trott, generaal."

„O!" zei de generaal. Hij keek soldaat Trott nadenkend aan. „Hm, wel, wel... soldaat Trott, u hebt zich bijzonder onderscheiden. Ik bevorder u tot... tot de rang van sergeant en u wordt volkomen in ere hersteld!"

„Dank u wel, generaal," zei een stralende sergeant Trott.

„En u krijgt een beloning van vijftig goudstukken, die u met uw dappere vrienden kunt delen. En nu, kolonel, wil ik graag naar de kelder worden gebracht, waar deze moedige kerels het gat in de muur hebben geblazen."

Toen de officieren weg waren, ging Trott zitten en veegde zich het zweet van zijn voorhoofd.

„Gefeliciteerd, sergeant," zei soldaat Pilchard.

„Dank je, Pharao. Weet je, het is een heel raar gevoel, als je na al die jaren weer soldaat zou zijn. Maar het is gelukkig weer voorbij. Dat is een pak van mijn hart. Dus we krijgen vijftig goudstukken, hè? Dan krijg jij er twintig, Pharao!"

„Dank u wel, sergeant. Bij de snorharen van de sfinx, dat noem ik nog eens edelmoedig!"

„En Pollie en Olivier krijgen er ieder vijf, want ik wil je wel bekennen, dat ik niet zou weten, hoe we het zonder jullie hadden moeten klaarspelen!"

„Dank u wel, sergeant," glunderde Olivier, die nog nooit in zijn leven zoveel geld in zijn bezit had gehad!

„Dank u wel, papa, en ik weet ook wel, wat ik met mijn geld zal doen."

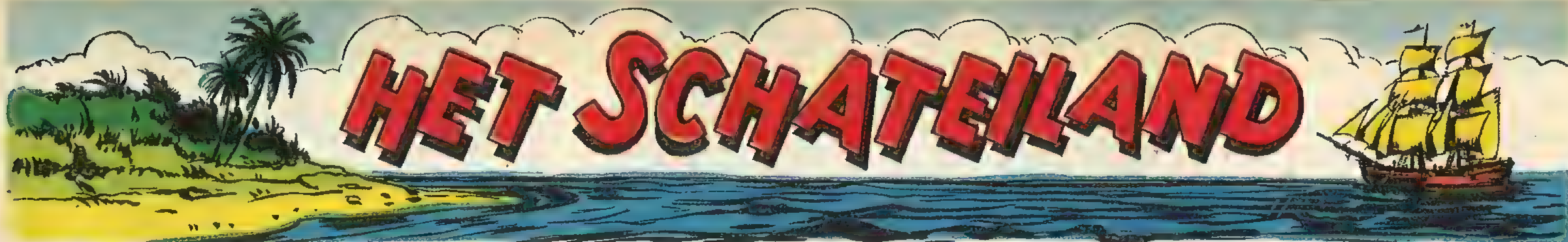
„Wat dan?" vroeg Olivier.

„Ik geef het allemaal aan Ginger Pudden, want het was toch eigenlijk een gemene streek die ik met hem heb uitgehaald."

„Dat vind ik aardig van je, Pollie," zei Olivier. „Die arme Ginger. Maar het was toch maar goed, dat jij bent meegegaan. Zonder jou zou ik geen raad geweten hebben!"

„Och, zeur toch niet," zei Pollie. Maar ze bloosde van plezier!

EINDE

DE BEMANNING VAN DE HISPANIOLA WAS AAN HET MUITEN GESLAGEN. ZE PROBEERDEN DE SCHAT, DIE OP HET EILAND VERBORGEN WAS, IN HANDEN TE KRIJGEN. DE KAPITEIN EN ENKELE VRIENDEN HADDEN ZICH IN EEN BLOKHUT OP HET EILAND VERSCHANST. JIM VOER 'S NACHTS NAAR HET SCHIP, DAT SLECHTS DOOR TWEE MUITERS WERD BEWAAKT, EN SNEED HET ANKERTOUW DOOR ZONDER DAT ZE HET MERKTEN.

TOEN IK EEN RUSTIG PLEKJE ZOCHT OM TE LANDEN KWAM PLOTSELING DE HISPANIOLA VANACHTER EEN LANDTONG TE VOORSCHIJN.

TWEE VAN DE ZEILEN WAREN GEHESEN, MAAR ER WAS GEEN MENS OP HET SCHIP TE ZIEN.

IK MOEST EENS PROBEREN AAN BOORD TE KOMEN!
HET SCHIP DRAAIDE ROND ALS EEN TOL EN DE ZEILEN KLEPPERDEN. KENNELIJK STOND ER NIEMAND AAN HET ROER.

ER STOND EEN STEVIGE WIND, ZODAT HET NIET MEEVIEL DICHT BIJ HET SCHIP TE KOMEN.

EINDELIJK LUKTE HET ME HET SCHIP TE BEREIKEN. TOEN EEN HOGE GOLF MIJN BOOTJE OPTILDE, NAM IK EEN SPRONG NAAR EEN AFHANGEND TOUW.
HELAAS BESEFTE IK TE LAAT DAT IK VERGETEN HAD MIJN BOOTJE VAST TE MAKEN. HET DREEF WEG EN IK WAS HET VOORGOED KWIJT.

IK WIST ME OP DE BOEGSPRIET TE WERKEN EN VANDAAR BEREIKTE IK ZONDER VEEL MOEITE HET VOORDEK.
IK HAD ME IN HET HOL VAN DE LEEUW GEWAAGD. TERUGKEREN WAS NIET MEER MOGELIJK, WANT MIJN BOOTJE WAS WEG!

Prinses

PRINSES BELINDA WILDE EEN HUWELIJK TUSSEN HAAR ZUS PRINSES SOPHIA EN PRINS KRAUTZ VOORKOMEN. ZE NODIGDE DRIE JONGENS IN HET PALEIS UIT, DIE EEN PROBLEEM HADDEN, DAT ZIJ ALLEEN SCHEEN TE KUNNEN OPLOSSEN.

NU MOET IK EEN ERNSTIG GEZICHT ZETTEN. DE JONGENS MOGEN NIET WETEN DAT IK DAT BOERENMEISJE BEN!

DE DEUREN GINGEN OPEN EN DAAR KWAMEN DE JONGENS BINNEN.

HOOGHEID, HUGO, FRANZ EN TOMAS VRAGEN OM EEN ONDERHOUD!

TOEGESTAAN. JE KUNT GAAN, RUDOLF!

HOOGHEID...

DE JONGENS KWAMEN UIT HET DORP LODNITZ. IN DE BUURT WAS EEN OUD KONINKLIJK JACHTHUIS.

WE WETEN NIET HOE WE U MOETEN BEDANKEN!

WAAROM WILLEN JULLIE MIJ SPREKEN?

TOEN HET JACHTHUIS GESLOTEN WERD, WERD DE DORPELINGEN GEZEGD, DAT ZIJ ALTIJD IN HET PARK MOCHTEN WANDELEN!

MAAR NU STAAT ER EEN HEK. WE KUNNEN ER NIET MEER IN!

VROEGER MOCHTEN WE ALTIJD EEN BOOM UIT HET PARK HALEN VOOR DE KERSTVIERING IN HET DORP. DAT MAG NU NIET MEER!

EEN MOEILIJKE KWESTIE, WANT DIE BELOFTE STAAT NATUURLIJK NIET OP SCHRIFT. IK ZAL MIJN BEST DOEN!...

BELINDA KEEK NAAR BUITEN EN OPEENS KREEG ZE EEN IDEE...

ALS IK DAT DOE, IS MIJN ÉN HUN PROBLEEM TEGELIJK OPGELOST!

PRINS KRAUTZ KWAM MET GRAAF FALSTEIN JUIST TERUG VAN DE JACHT...

DAT IS DE BOOM, DIE U ALS KERSTGESCHENK AAN PRINSES SOPHIA ZULT GEVEN!

JA, DAT ZAL IK DOEN. HÈ, IK VOEL ME EEN STUK BETER NA DIE JACHTPARTIJ!

Ondeugd

IK BELOOF JE DAT JE MORGEN EEN KERSTBOOM HEBT EN DAT IK MET KERSTMIS NAAR JULLIE DORP KOM!
HEEL HARTELIJK BEDANKT, HOOGHEID!
U BENT HEEL ERG VRIENDELIJK!

TOEN DE JONGENS WEG WAREN ZOCHT BELINDA DE OPPERHOUTVESTER OP.
MAAR PRINS KRAUTZ HEEFT GEZEGD, DAT DIE BOOM IN DE DANSZAAL VAN HET PALEIS MOET STAAN, HOOGHEID!...
NEE, HIJ MOET NAAR LODNITZ. IN DE DANSZAAL KOMT EEN ANDERE BOOM!

DIE DAAR!

PRINS KRAUTZ ZAL NIET WETEN HOE HIJ ZICH HOUDEN MOET EN DAT KOMT GOED UIT, WANT DAN ZAL HIJ SOPHIA GEEN AANZOEK DURVEN DOEN!

DE DAG VOOR KERSTMIS MERKTE BELINDA TOT HAAR SCHRIK, DAT KRAUTZ EN SOPHIA ERG VRIENDELIJK TEGEN ELKAAR WAREN.
IK GA MORGENMIDDAG WEER JAGEN. HEB JE ZIN OM MEE TE GAAN, SOPHIA?
JA, GRAAG!

BELINDA WAS ERVAN OVERTUIGD DAT EEN HUWELIJK TUSSEN SOPHIA EN KRAUTZ RUVENIA ZOU SCHADEN.
GAAT U JAGEN? HOUDT U DAN NIET VAN HET KERSTFEEST?
NEE, HET ENIGE DAT IK VAN KERSTMIS LEUK VIND, ZIJN DE KERSTBOMEN!

DIE NACHT ZONG EEN KINDERKOOR KERSTLIEDEREN ONDER HET RAAM VAN DE PRINS...
BAH!

DE VOLGENDE DAG...
GELUKKIG KERSTFEEST, BELINDA! HIER IS EEN CADEAU VOOR JE!
DANK JE, SOPHIA!

BELINDA HAD OOK EEN CADEAU VOOR PRINS KRAUTZ...
...EEN DOOS SIGAREN, OMDAT ZE WIST DAT HIJ ER NIET VAN HIELD!

EN NU, PRINSES SOPHIA, HEB IK EEN VERRASSING VOOR U. IETS DAT IK HEB LATEN KOMEN UIT SLAVONICA!
IK DENK DAT IK NU NAAR LODNITZ GA!

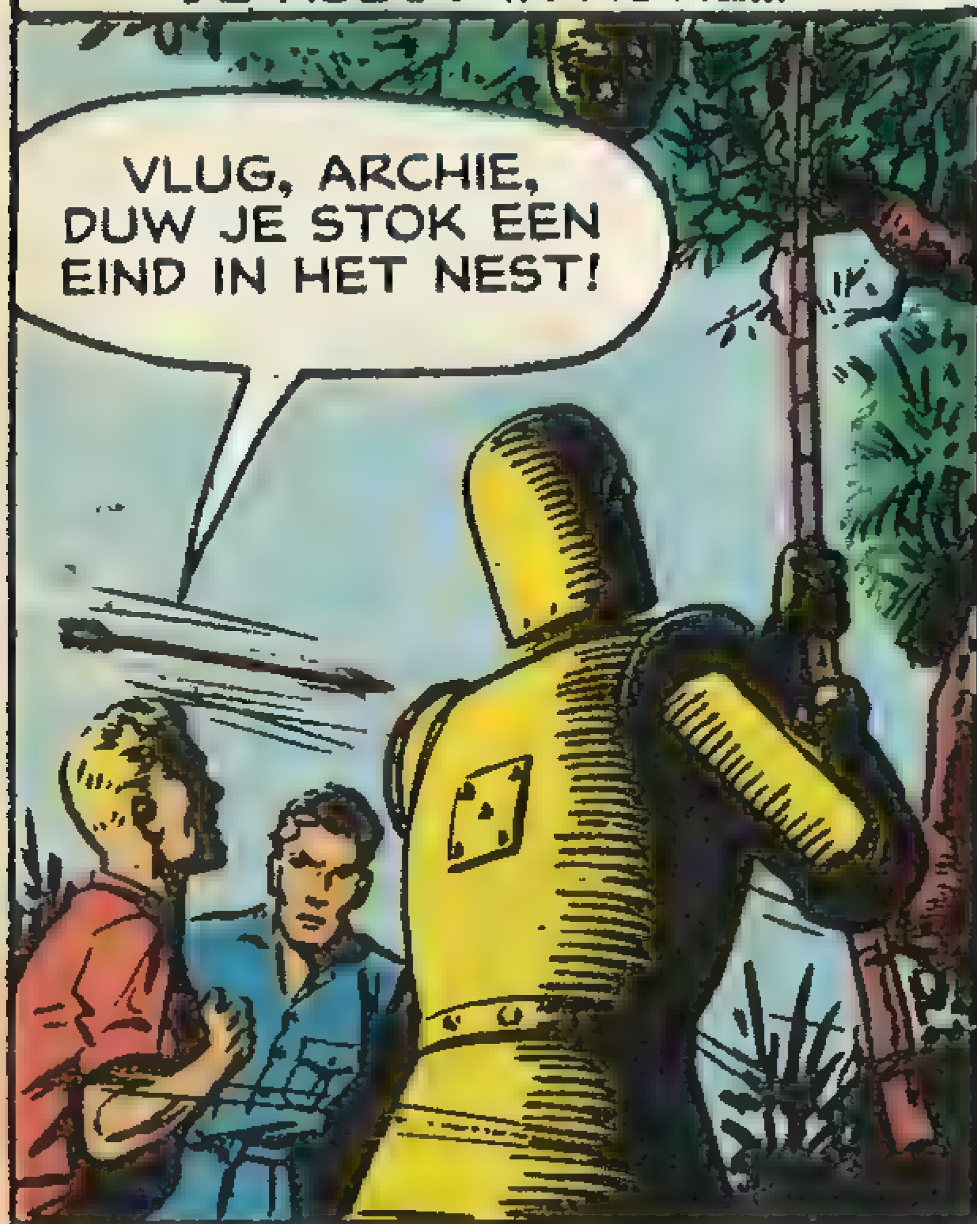
DE MAN VAN STAAL

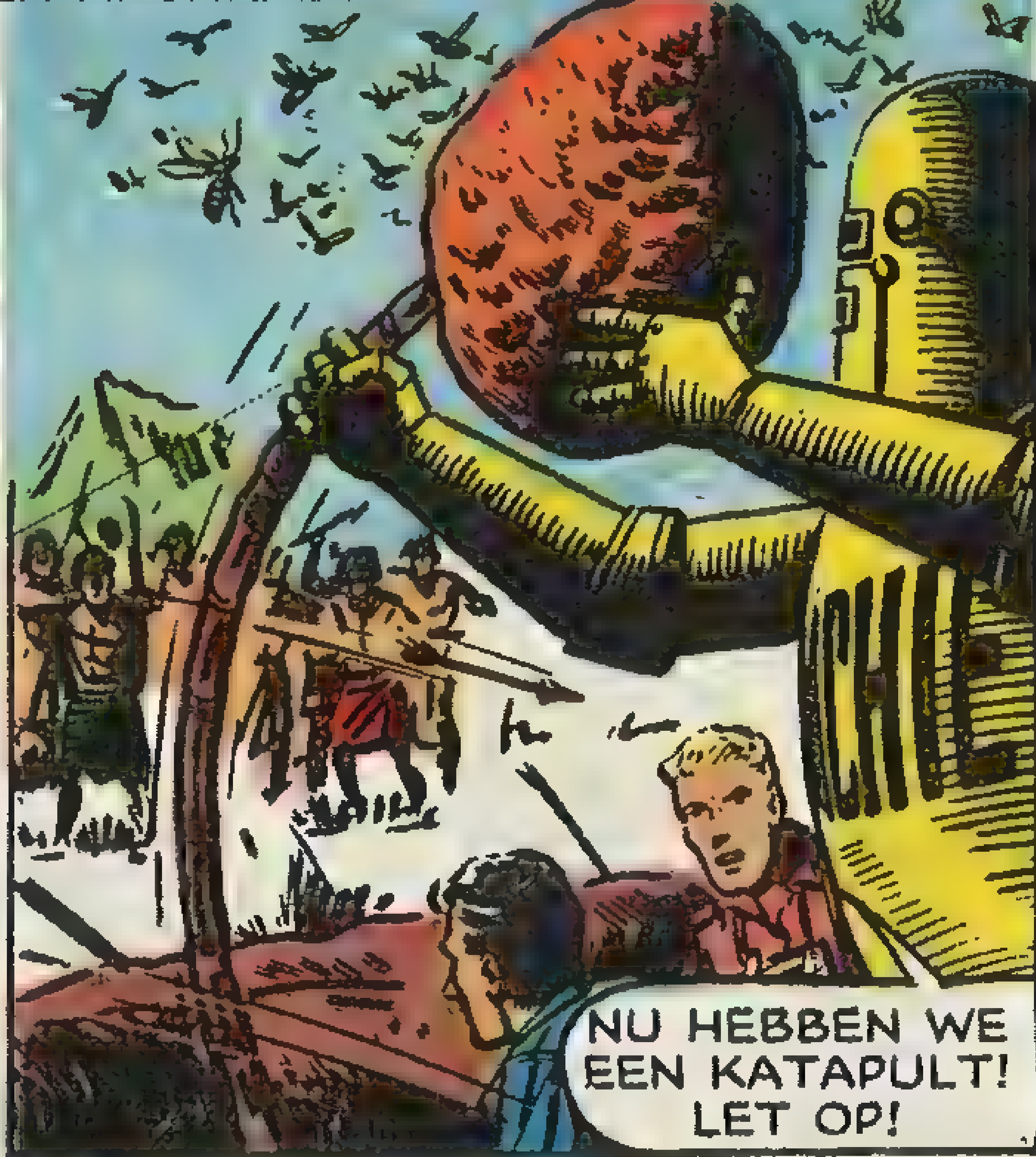

TED, KEN EN ARCHIE, IN ZUID-AMERIKA OP ZOEK NAAR EEN OUDE GOUDMIJN, HADDEN DE POLITIE BELOOFD EEN BENDE WAPENSMOKKELAARS IN TE REKENEN. OP EEN GEGEVEN OGENBLIK WERDEN ZE AANGEVALLEN DOOR EEN INDIANENSTAM.

TED HAD GELIJK. DE INDIANEN SLOEGEN OP DE VLUCHT.
DIT IS ONZE KANS OM ER VANDOOR TE GAAN!

EEN TIJD LATER IN HET OERWOUD...
WE MOETEN NU HET SPOOR VAN DE SMOKKELAARS WEER OPZOEKEN.
DIE LUI GELOVEN VAST DAT WIJ AL LANG DOOD ZIJN!

WE WETEN DAT ZE OP ZOEK ZIJN NAAR DE OUDE MIJN VAN EL DORADO. ALS WE DAARHEEN GAAN, MOETEN WE HEN VANZELF VINDEN!

TED LIET ARCHIE EEN BOOM VELLEN...
ARCHIE GAAT VAN DIE BOOM EEN KANO MAKEN. DAARMEE KOMEN WE HET VLUGST BIJ DE GOUDMIJN!
ALS DIE BESTAAT!

EN ZO TROKKEN ZE VERDER.
TERWIJL ARCHIE PEDDELT, ZORGEN WIJ VOOR ETEN!
HET ZIT HIER VOL VIS!

'S NACHTS BESCHEEN ARCHIES ZOEKLICHT HET WATER.
VOLGENS MIJ MOETEN DIE KERELS HIER ERGENS IN DE BUURT ZIJN.

INDERDAAD NADERDEN DE SMOKKELAARS DE BEWUSTE PLEK.
DANK ZIJ DE HULP VAN DE INDIANEN ZIJN WE FLINK OPGESCHOTEN. WE MOETEN ER HAAST ZIJN!

HUN VOERTUIG REED TEGEN EEN STEILE HELLING OP...
OVER DIE BLANKEN HOEVEN WE ONS GEEN ZORGEN TE MAKEN. DIE ZIJN AL LANG OMGEKOMEN!

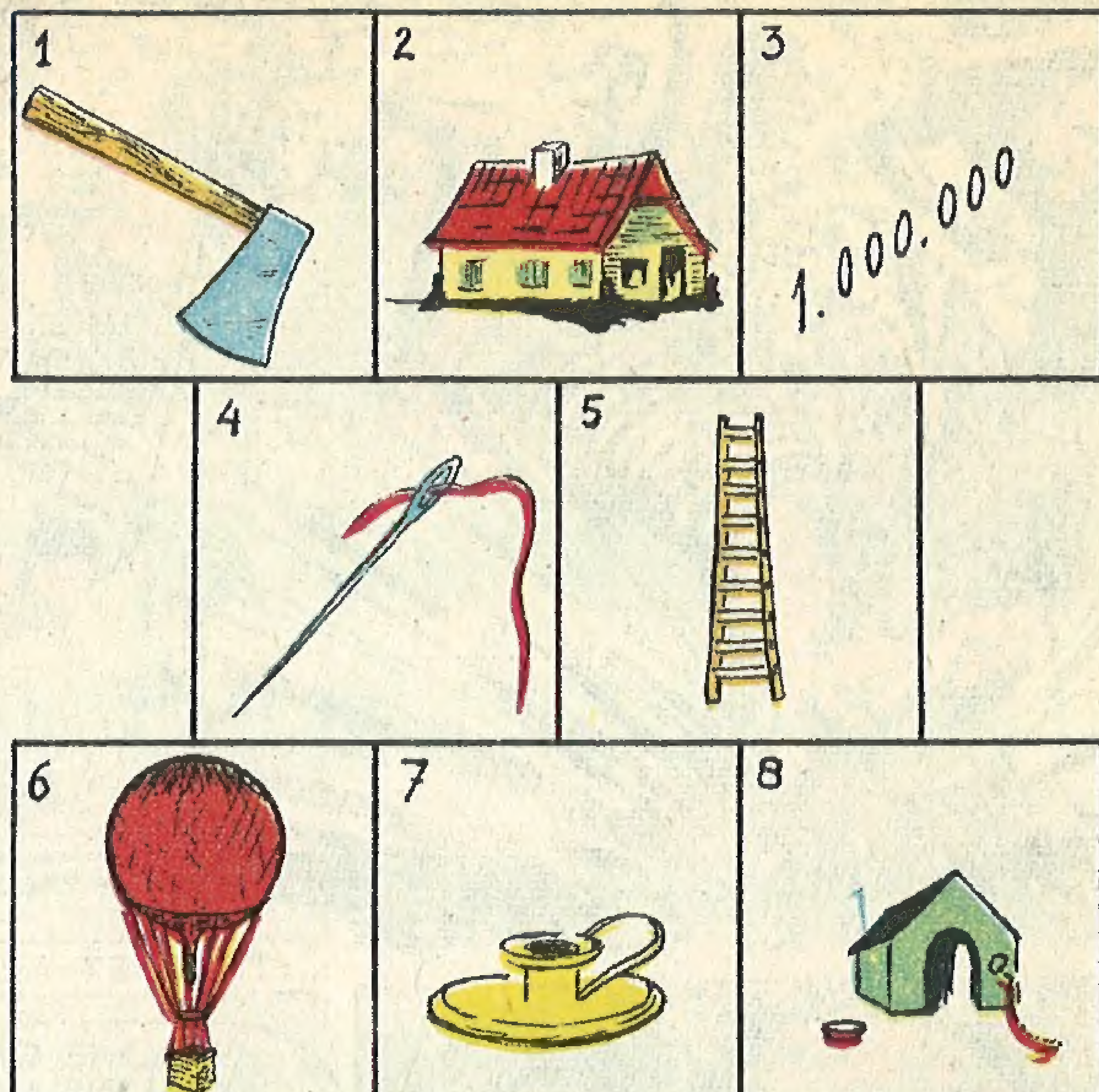

OP DAT MOMENT ZAG KEN EEN STOFWOLK...
DAAR ZIJN DE SMOKKELAARS! WE HEBBEN ZE GEVONDEN!

MAAR BEZORGD LIET HIJ EROP VOLGEN:
HET ZAL ONS DAGEN KOSTEN OM DIE HEUVEL TE BESTIJGEN! ZE ZULLEN ONS TÓCH VOOR ZIJN!

Wie puzzelt er mee?

BEELDPUZZEL

Deze acht tekeningen moeten stuk voor stuk een bepaald woord voorstellen. Nu ga je eerst alle woorden opzoeken en in de juiste volgorde onder elkaar zetten. Je neemt dan van elk woord één letter, maar je doet dat in een opklimmende reeks. Dat wil zeggen, dat je van het eerste woord de eerste letter moet nemen, van het tweede woord de tweede letter enzovoort, tot je alle acht letters hebt. Die letters vormen dan een woord met de betekenis: nare, barse kerel.

PIRAMIDE

In deze figuur ga je van links naar rechts één letter en verder acht woorden invullen volgens onderstaande omschrijvingen. Het is de bedoeling dat je voor elk volgend woord steeds de letters van het laatstgevormde woord gebruikt (die niet in dezelfde volgorde hoeven te blijven staan) plus één nieuwe. Je begint natuurlijk bovenaan, maar dan moet je eerst uitzoeken welke klinker je in vak 1 eigenlijk moet zetten.

1 Klinker
2 Voegwoord
3 Schrijfgereedschap
4 Als groente gegeten wortel
5 Dop met gaatje op een zuigfles
6 Zich met een spel bezighouden
7 Iets wassen door het in water snel heen en weer te bewegen
8 Tekeergaan
9 Met een speld vastmaken

* *

OPLOSSINGEN VAN DE PUZZELS UIT HET VORIGE NUMMER

Spiraalpuzzel

```
G L A N Z E N D R U
                  I
E L A U W A N N   F
B             E   L
A   E B A D   E   I
K   E     E   R   N
O   H   L E   A   K
L   T         A   R
K   O R U U E R   A
O                 B
D R E O W U L S O L
```

De hoekletters vormen van buiten naar binnen toe gelezen de bloemenaam GULDENROEDE en de schuin gedrukte letters van boven naar beneden de vogelnaam ZWALUW.

*

Optelsom

MELK + BOER = MELKBOER

*

Oplossing Raadsels

1 De regen.
2 De zon.
3 De wind.

Vlechtmatje

```
G E V E L
E   O   E
V O O R N
E   R   T
L E N T E
```

*

VERMINDERPUZZEL

In elk van de drie onderstaande zinnetjes is de naam van een bloem verborgen.

1. Op vliegvelden mag een schuimblusser in geen geval ontbreken.
2. Franz Schubert heeft vele liederen gecomponeerd.
3. „Je moet de eerste straat aan je rechterhand nemen," zei de politieagent.

VERBORGEN BLOEMENNAMEN

Je begint met een woord van zes letters, dat valse beschuldiging betekent. Dan ga je viermaal achter elkaar de eerste letter wegnemen, waarbij je telkens een goed woord moet overhouden. Achtereenvolgens krijg je dan: bloem, flonkerend hemellichaam, voorzetsel en bijwoord.

WOORDEN BREIEN

Door telkens één letter te veranderen kun je van het ene woord een ander maken. Bijvoorbeeld: ZAND - LAND - KLAD - KALI - KLEI. Van ZAND heb je dan KLEI gemaakt.

Wie ziet er nu kans KOPER „om te zetten" in STAAL? Het is natuurlijk de kunst om zo weinig mogelijk tussenwoorden te gebruiken en geen namen en verbuigingen.

LINDA LIJDT SCHIPBREUK

MILJONAIRSDOCHTER LINDA BARRINGTON EN JOE SPRIGGS WAREN BELAND OP EEN ONBEWOOND EILAND. ZE HADDEN AL VERSCHEIDENE KEREN RUZIE GEHAD EN NU HAD LINDA PER ONGELUK EEN DOOR JOE GEMAAKT VLOT VERSPEELD...

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 25 cent. Losse nummers: 35 cent.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.